ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST X+7 ISO PRESS POST
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο Ν. ΨΥΧΙΚΟ Αριθμός Αδείας 01-3373

ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΩΝ

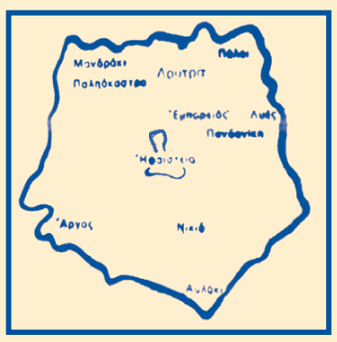

«Πολυβότης γὰρ εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο· Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἥμαρτε· γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος».

«Νῆσος ἑπταστάδιος πως τὴν πείμετρον, ὑψηλὴ καὶ θεατροειδὴς συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον, κατ' αὐτὴν δὲ Νίσυρος πελαγία». (Στράβων)

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΙΣΥΡΙΩΝ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
ΕΠΑΙΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γραφεία: 3ης Σεπεμβρίου 25 (104 32 Αθήνα) ❖ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021 - Περ. Γ' ❖ Αρ. φύλλου 180

ΚΑΛΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΣ

Για τις πόλεις, που θα φοιτήσουν, ο καθένας και η κάθε μια, έφυγαν από τη Νίσυρο οι φοιτητές μας, μαζί τους και τα νέα παιδιά, που πέτυχαν στις τελευταίες εισαγωγικές εξετάσεις για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας. Σαν νεοσσοί άνοιξαν, για πρώτη φορά, τα φτερά τους, για να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους, πετώντας μακριά από τη μητρική αγκαλιά και τη ζεστασιά της οικογένειας. Δύσκολες οι ώρες, πρώτα-πρώτα για την οικογένεια, που ζει τη στέρηση του παιδιού της, που αντικρίζει άδεια τη θέση του και στρωμένο πάντα το κρεβάτι του, που στερήθηκε το χαμόγελό του, το τραγούδι του, τη χαρά, που πρόσφερε στο σπίτι με την παρουσία του, ακόμα και τις γκρίνιες και τις εφηβικές κόντρες του. Ανήσυχη η καρδιά της μάνας, που μετά το δάκρυ, που συνόδεψε το φιλί της στο λιμάνι, τώρα άρχισε πιο έντονη η αγωνία. Μόνο μαύρες σκέψεις τριγυρίζουν στο μυαλό της, μόνο το κακό βάζει ο νους της, μόνο κινδύνους και παραστρατήματα, βλέπει στη ζωή της μεγαλούπολης. Κι ένα συνεχές «μήπως» βασανίζει τη σκέψη της. Δικαιολογημένη, εν πολλοίς, η αγωνία της. Όμως της διαφεύγει πως δεν πρόκειται για το μωράκι της παιδικής χαράς, ούτε για το μικρό τσολιά της παρέλασης. Πρόκειται για ένα ολοκληρωμένο άνδρα ή γυναίκα, που έχει και τη γνώση και τη θέληση και τη δυνατότητα να επιβιώσει και να φροντίσει τον εαυτό του. Βεβαίως, η νοσταλγία στα πρώτα, τουλάχιστο, βήματά του, είναι πάντα παρούσα. Βεβαίως η στέρηση του σπιτιού, γεμίζει τον ψυχικό του κόσμο, έστω κι αν το τηλέφωνο βρίσκεται πάντα ανοιχτό.

Όμως η σκέψη πως η απομάκρυνση από το πατρικό σπίτι, αποβλέπει στο να χαράξει ο ίδιος πορεία και να εξασφαλίσει τα αναγκαία για τη ζωή εφόδια, θα τον οδηγεί πάντα στο να αντιμετωπίζει και να αντιπαρέρχεται τα εμπόδια και τις δυσκολίες, που αναπόφευκτα, σε κάθε ξεκίνημα, σε κάθε αρχή είναι πάντα παρόντα. «Πάσα αρχή δύσκολος» μας παραγγέλλουν οι αρχαίοι μας. Η επιτυχία του στις εξετάσεις των μαθημάτων απέδειξε, ότι έχει και τη γνώση και την ωριμότητα για να ξεχωρίσει και να προτιμήσει το άσπρο από το μαύρο και κυρίως να ξεχωρίσει το άπλετο φως της λεωφόρου, από τα μισοσκότεινα κακόφημα σοκάκια της μεγαλούπολης, αλλά και να αποφεύγει τα θέλγητρα της Κίρκης και των Σειρήνων. Κι ας μη ξεχνάμε, πως έχει και την υποχρέωση να μιμηθεί και να ακολουθήσει το δρόμο της σοβαρότητας, της επιμέλειας, της αυτοσυγκράτησης, το δρόμο της Αρετής, που ακολουθούν μέχρι σήμερα όλα τα άλλα Νισυρόπουλα – φοιτητές, και να σέβεται τις παρακαταθήκες, τις συμβουλές και τις νουθεσίες ενός πατέρα και μιας Νισυριάς μάνας, που αγρυπνούν δίπλα του, περιμένοντας να ακούσουν το καλό του όνομα.. Και να μη παραλείπει, σε κάθε δυσκολία, σε κάθε εμπόδιο, να στρέφει ικετευτικό το βλέμμα στην... κορυφή του «Οξού». Με τις σκέψεις αυτές, ευχόμαστε σ' όλη τη Νισυριακή φοιτητιώσα νεολαία, καλό ξεκίνημα στη νέα χρόνια, καλές σπουδές, και κάθε πρόοδο στη ζωή τους.

Θέσεις-Αντιθέσεις

☛ Η ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΑΝΔΡΙΩΤΗ

Ζούμε σε μέρες ζοφερές, με συνθήκες φτώχιας και αβεβαιότητας, μέσα σε σκοτάδι και έρεβος, με την αγωνία για το τι θα μας ξημερώσει αύριο. Και ξαφνικά νάσου και ξεχωρίζουν κάποιες μορφές γοητευτικές, χαμογελαστές, ανθρώπινες, με χειρονομίες ευγενικές και μεγαλειώδεις, που έρχονται να συνδράμουν, να στηρίξουν και να βοηθήσουν, όπου υπάρχει ανάγκη. Και να βοηθήσουν όχι με «θα» και ευχολόγια, αλλά με πράξεις γενναίες και δυναμικές. Μια τέτοια ακριβώς, είναι η ευγενική και γενναία χειρονομία, στην οποία προέβη ο Νίκος ο Ανδριώτης, βοηθώντας στο να δοθεί λύση στο χρονίζον πρόβλημα της επισκευής και επαναλειτουργίας του κτηριακού συγκροτήματος των δημοτικών Λουτρών. Κι εκείνος μεν, μ'αυτή του τη χειρονομία, που εκπέμπει ένα αγνό και άδολο πατριωτικό μεγαλείο, έθεσε τον...θεμέλιο λίθο, με την προσφορά 2 εκατ. ευρώ. Εκείνο που ενδιαφέρει τώρα, είναι η συνέχεια. Είναι να συμπληρωθεί το ποσό, όπως έχει υποσχεθεί ο Δήμαρχος, να ενταθούν οι προσπάθειες, και να αρχίσουν όσο γίνεται γρήγορα και όσο γίνεται με ταχείς ρυθμούς, οι εργασίες, ώστε σύντομα η Νίσυρος να έχει τη χαρά να ξανακαμαρώσει το στολίδι του νησιού, να υψώνεται ζωντανό, επιβλητικό και περήφανο και να ξαναζεί τις όμορφες παλιές μέρες του. Από εδώ και εμπρός κάθε καθυστέρηση θα είναι αδικαιολόγητη κωλυσιεργία. Και οι καιροί ου μενετοί, όπως θα έλεγαν και οι πρόγονοί μας!...

☛ Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ξαναβγήκε και πάλι στην επιφάνεια ο μύθος, που θέλει το Δήμο Νισύρου ως τον...πλουσιότερο της Ελλάδος.Ένας μύθος, που στο παρελθόν έγινε η αιτία να χάσομε κάποια χρηματοδότηση στην πρώτη φάση των έργων του Οξού. Έτσι διεδίδετο και τότε και όταν φτάσαμε στο Υπουργείο των Οικονομικών για να ζητήσουμε υπεσχημένη βοήθεια,, ακούοντας ο αρμόδιος Διευθυντής ότι πρόκειται για τη Νίσυρο, κατέβασε τα γυαλιά του και με πολύ ειρωνεία μας είπε, «Μα είναι δυνατόν, ο πλουσιότερος Δήμος της Ελλάδος να ζητά βοήθεια από το Κράτος ; Εκείνο θα έπρεπε να ζητήσει να το βοηθήσετε». Και φυσικά φύγαμε άπρακτοι. Βέβαια, είναι θετικό το ότι ο Δήμος έχει αποκτήσει ένα κομπόδεμα. Όσο για τον ισχυρισμό, ότι το χρήμα αυτό δεν είναι για να στοιβάζεται στο χρηματοκιβώτιο, όταν μάλιστα υπάρχουν ανάγκες, που πρέπει να ικανοποιηθούν, αυτά δεν είναι της δική μας αρμοδιότητας. Αυτοί, που έχουν τα γένια, έχουν και τα χτένια.Το να διατυμπανίζομε όμως τα ...πλούτη μας, αυτό μόνο ζημιά φέρνει !...

Στην Τράπεζα Πειραιώς ο Αριθμός Λογαριασμού
GR 8101720940005094100014435
Περιμένει τη συνδρομή σας για την Εφημερίδα.
Η κατάθεση μπορεί να γίνει σε οποιαδήποτε Τράπεζα.
ΜΗΝ ΤΟ ΑΜΕΛΗΣΕΤΕ

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΝΗΣΙΑ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΕΦΕΤΟΣ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Σε υψηλά επίπεδα κινήθηκε εφέτος ο τουρισμός στα νησιά μας, με αυξημένο τον διακινηθέντα αριθμό τουριστών αλλά και διευρυμένη τη χρονική περίοδο. Για ρεκόρ αφίξεων, έναντι της περασμένης χρονιάς, μιλούν οι αρμόδιοι, αναφέροντας για παράδειγμα, πως μόνο τον Αύγουστο και μόνο στο αεροδρόμιο της Ρόδου έφτασαν σε 378.180 οι αφίξεις, έναντι 190.937 το 2020, ενώ ο συνολικός αριθμός επισκεπτών ξεπέρασε το 1.320.000. Την ίδια περίοδο έφτασαν στο αεροδρόμιο της Κω 191.174 άτομα, έναντι 106.780 του 2020. Και στα νούμερα αυτά δεν υπολογίζονται οι αφιχθέντος μέσω του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος».

Κατά τις δηλώσεις πάντα των ειδικών, η αύξηση του τουριστικού ρεύματος στα μεγάλα νησιά, είχε ευμενή αντίκτυπο και σε πολλά μικρά, αφού, τουλάχιστον αρκετά από αυτά, είναι αποδέκτες μεγάλης μερίδας, έστω και σε περιορισμένα χρονικά περιθώρια. Ανάμεσά τους συγκαταλέγεται και η Νίσυρος, η οποία έχει το προνόμιο, εκτός από τους μόνιμους παραθεριστές, να δέχεται, σε όλη τη τουριστική περίοδο και σε καθημερινή βάση, πυκνές ομάδες, ημερήσιων επισκεπτών από την Κω με τα ανάλογα οικονομικά οφέλη, τόσο στην τοπική αγορά, όσο και στην οικονομία του νησιού γενικότερα, πέρα από την προβολή του σ' όλο τον κόσμο. Υπάρχει βέβαια η φήμη, πως ο σημερινός τουρίστας δε βάζει εύκολα το χέρι στη τσέπη, όπως σε κάποιες άλλες εποχές.

Υποχρέωση για εντονότερη φροντίδα

Όμως γεγονός είναι, πως και το μπουκάλι το νερό αφήνει το κέρδος του και στη Νίσυρο, ανέρχονται σε πολλές χιλιάδες τα... μπουκάλια νερού, που καταναλώθηκε κι εφέτος το καλοκαίρι. Αλλά και το ότι βρήκαν απασχόληση πολλά εργατικά χέρια και εξασφάλισαν το μεροκάματο, πολλοί οικογενειάρχες, πρέπει να καταγραφεί στα θετικά της αυξημένης τουριστικής κίνησης. Και επειδή πάντα αυτή η κίνηση κρίνεται με γνώμονα τα οικονομικά οφέλη, κάποτε θα πρέπει ο ... προβολέας να στραφεί και προς τις υποχρεώσεις, που επωμίζεται η απέναντι πλευρά. Γιατί ο τουρίστας έχει απαιτήσεις και ποτέ δε θα ανεχθεί να περάσει «όπως- όπως». Μπορεί να μη ζητά ακρότητες στα μικρά νησιά, όμως θα ζητήσει ευπρεπή ξενοδοχειακή υποδομή, θα ζητήσει σεβασμό και ειλικρίνεια στο χώρο της εστίασης, θα απορρίψει την προσφορά υποβαθμισμένων υπηρεσιών, δε θα ανεχθεί να τον βλέπουν μόνο ως πορτοφόλι. Και μια κι έγινε λόγος για ξενοδοχειακή υποδομή, είναι καιρός να ενθαρρυνθεί η επαναλειτουργία εγκαταλελειμμένων ξενοδοχειακών μονάδων στη Νίσυρο, όπως και η ενοικίαση δωματίων, έχοντας πάντα κατά νου, πως και το ξενοδοχειακό θαύμα της Κω από ενοικιαζόμενα δωμάτια ξεκίνησε.

Υπάρχει όμως και ο παράγοντας «ασφάλεια», που στην περίπτωσή της Νισύρου, πάντα χωλαίνει. Και δε μπορεί να γίνει διαφορετικά, αν δεν αλλάξει η παρούσα κατάσταση. Πώς είναι δυνατόν οι αρχές ασφαλείας να ελέγξουν και να παρακολουθήσουν, με την ήδη μειωμένη δύναμη, τις χιλιάδες κόσμου, που καταφθάνει στο νησί το καλοκαίρι; Πως θα μπορέσει η Λιμενική αρχή, με τη μειωμένη δύναμη του χειμώνα, να ελέγξει το φορτίο, που μπορεί να κρύβεται στα αμπάρια των εκατοντάδων τουριστικών σκαφών, που καθημερινά καταπλέουν και αποπλέουν από το νησί; Αλλά και οι υγειονομικές υπηρεσίες καλούνται να ανταποκριθούν καθημερινά σε πολλαπλάσιες απαιτήσεις, σε σύγκριση με τα περιορισμένα περιστατικά του χειμώνα. Είναι δυνατό, όσο ηρωισμό κι αν δείξουν οι δύο γιατροί και το εξίσου μειωμένο νοσηλευτικό προσωπικό, να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στην αποστολή τους; Όμως ας μη ξεχνάμε ακόμα, πως ο τουρίστας έρχεται στα μικρά νησιά, για να απολαύσει τη γνησιότητά τους, για να απολαύσει τη Νίσυρο ως Νίσυρο, με το λευκό και το γαλάζιο χρώμα της, για να χαρεί τον πολιτισμό και τις παραδόσεις της, την ηρεμία, την αρμονία και την απλότητα της ζωής των κατοίκων. Να λοιπόν κάποιοι ακόμα τομείς, που απαιτείται να προσεχθούν, για να ευνοήσουν την τουριστική ανάπτυξη του νησιού μας. Η τουριστική ανάπτυξη προϋποθέτει κάποια προετοιμασία, δημιουργεί κάποιες υποχρεώσεις, που χωρίς αυτές, αντί του ποιοτικού τουρισμού, μόνο τουρισμό επ' ευκαιρία θα έχομε.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΕΙΣΜΙΚΕΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

ΣΕ 1.500 ΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Σε σεισμική δραστηριότητα εξακολουθεί να βρίσκεται η θαλάσσια περιοχή, Νότια-Νοτιοδυτικά της Νισύρου. Σύμφωνα με δηλώσεις των ειδικών,από τον περασμένο Απρίλιο και για όλο το καλοκαίρι, μέχρι και σήμερα, σημειώνονται συνεχείς υποθαλάσσιες σεισμικές δονήσεις, μεγέθους από 3,3 έως 5,7 Ρίχτερ, σε εστιακό βάθος από 14,4 έως 17,9 χλμ. οι οποίες κρατούν τους κατοίκους σε συνεχή αγωνία και φόβο, ενώ έχουν κινητοποιήσει και την επιστημονική κοινότητα.

Όπως δήλωσε ο σεισμολόγος του Γεωδυναμικού Ινστιτούτου Γεράσιμος Παπαδόπουλος, στο διάστημα από τον Απρίλιο έως το Σεπέμβριο οι σεισμογράφοι κατέγραψαν 1.500 δονήσεις στην περιοχή, φαινόμενο ασυνήθιστο και ανησυχητικό, αφού αυτή η επιμένουσα σεισμικότητα δημιουργεί ανησυχία και αξίζει να αξιολογηθεί εκ νέου, καθ' όσο δεν έχει εκλείψει ο κίνδυνος γένεσης και άλλου σεισμού. Συνεχίζοντας ο κ. Παπαδόπουλος δήλωσε πως οι σεισμοί δεν έχουν σχέση με το ηφαίστειο της Νισύρου, συμβαίνουν στον υποθαλάσσιο χώρο μεταξύ Τήλου και Νισύρου και δεν φαίνεται να είναι μετασεισμοί, ούτε και σμήνος σεισμών. Το φαινόμενο παρακολουθείται με ενδιαφέρον, για το ενδεχόμενο να προκύψει και άλλος μεγαλύτερος σεισμός, ενδεχόμενο, για το οποίο έχουν ενημερωθεί οι Δήμαρχοι Νισύρου και Τήλου. Στο ίδιο πνεύμα μίλησε και ο Διευθυντής Ερευνών του Γεωδυναμικού Ινστιτούτου κ. Χουλιάρας, ο οποίος κάνοντας λόγο για μπαράζ δονήσεων σε διάστημα περίπου μιας ώρας, δήλωσε πως οι σεισμοί της Νισύρου είναι τεκτονικοί και όχι ηφαιστειακοί και ότι το φαινόμενο τελεί υπό συνεχή παρακολούθηση.

ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ ΕΝ ΟΨΕΙ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Ολοένα και γιγαντώνεται το αντιεμβολιαστικό κίνημα, με τους υποστηρικτές του, όχι μόνο να παραμένουν ανεπηρέαστοι, τόσο από τη ραγδαία αύξηση των κρουσμάτων, όσο και από τις ασκούμενες πιέσεις εις βάρος τους, αλλά να εντείνουν πεισματικά τις προσπάθειές τους, για ευρύτερη διάδοση των απόψεων και των πεποιθήσεών τους. Κι από την απέναντι πλευρά βρίσκεται η επιστημονική κοινότητα, η οποία δεν θεωρεί βέβαια πανάκεια τον εμβολιασμό, δεν αποτελεί, όπως λένε, το εμβόλιο το επιδιωκόμενο τείχος προστασίας, όμως δέχονται και υποστηρίζουν πως είναι το μόνο αντίδοτο κατά του κορονοϊού. Και μόνο με το μαζικό εμβολιασμό μπορούμε να ελπίζομε στην ανάκαμψη της πανδημίας. Χαρακτηριστικά μάλιστα είναι τα στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα, ως ενισχυτικά της ευνοϊκής επενέργειας του εμβολίου στην προστασία από την πανδημία: Επί διασωληνωμένων, σε συγκεκριμένη ημερομηνία, 334 ατόμων, μέσης ηλικίας 67 ετών, μόνο οι 46 ήταν εμβολιασμένοι, ενώ οι 288 ανεμβολίαστοι. Ενώ παρόμοια είναι η καθημερινή εικόνα των διακομιζομένων στα Νοσοκομεία. Για ό,τι αφορά τώρα το ποσοστό θνητότητας, σε ηλικία άνω των 50 ετών, το 2,17% των θανάτων είναι εμβολιασμένοι, ενώ το 6,90% ανεμβολίαστοι. Παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται για ενημέρωση του κοινού, το ποσοστό των εμβολιασθέντων μόλις αγγίζει το 68,3 % του γενικού πληθυσμού, ενώ τα ποσοστά των μη εμβολιασθέντων, κατά ηλικίες, έχουν ως ακολούθως: από 80 ετών και άνω 27,2%, από 70-79 ετών 18,6%, από 60-69 ετών 20,6% και από 50-59 ετών 27,6%. Παρ' όλα αυτά οι επιστήμονες χαρακτηρίζουν ελπιδοφόρο το γεγονός, ότι στην εβδομάδα από 27 Σεπεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου, σε 3.900.000 εργαστηριακούς και αυτοδιαγνωστικούς ελέγχους, ο βαθμός θετικότητας ήταν 0,36 %, έναντι 2%. που εντοπίστηκε το μήνα Αύγουστο, σε ανάλογο αριθμό ελέγχων. Χαρακτηριστική είναι και η αγωνιώδης δήλωση κυβερνητικού παράγοντα, ότι καθημερινά χάνονται 30 συνάνθρωποι μας, οι οποίοι θα μπορούσαν να ζουν αν είχαν κάμει το εμβόλιο.

Η ΝΙΣΥΡΟΣ «ΠΡΑΣΙΝΗ» ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΟΝΟΪΟ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΕΙΚΟΣΙ ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

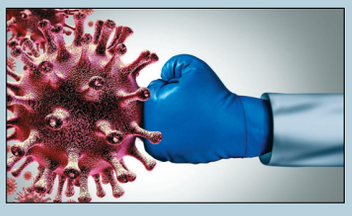

Είκοσι περιοχές της Χώρας, λέει η είδηση, παραμένουν στο «πράσινο», άτρωτες από τα πλοκάμια του κορονοϊού, την ώρα που αυτός και οι μεταλλάξεις του σαρώνουν όλη τη χώρα, τα νοσοκομεία δέχονται σε συνεχή ροή τα κρούσματα και οι διασωληνωμένοι έχουν καλύψει στο 100% το δυναμικό των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ). Όλες οι περιοχές είναι νησιά κι ανάμεσά τους η Νίσυρος, η οποία παρά τον φόρτο των ξένων επισκεπτών, που δέχθηκε το καλοκαίρι, κατάφερε, τηρώντας πιστά τα ισχύοντα μέτρα προφύλαξης, να παραμείνει στο...απυρόβλητο.

Το γεγονός ενέχει ιδιαίτερη σημασία και αξίζουν πολλά μπράβο σε όλο το νησί κι ιδιαίτερα στα νιάτα της Νισύρου, γιατί την ώρα, που συνομήλικοί τους νέοι άλλων περιοχών, ασυγκράτητοι και απόπτοι από τις κορονοϊοαπειλές, υποδαυλίζουν με τα κορονοϊοπάρτι τους την εξάπλωση της πανδημίας, εκείνοι συνειδητοποιώντας τη σοβαρότητα της κατάστασης και έχοντας πλήρη συναίσθηση του κινδύνου, στάθηκαν φρουροί της υγείας και της δικής τους και των ανθρώπων, που βρίσκονται γύρω τους. Νέα, όλο ζωντάνια και ζωτικότητα, γεμάτα σφρίγος και δυναμισμό, χωρίς σε τίποτε να υστερούν έναντι των συνομηλίκων τους, τα Νισύρικα νιάτα, έδειξαν αυτοσυγκράτηση στις επιθυμίες τους, έδωσαν άλλη διέξοδο στην ψυχαγωγία τους και έδωσαν με τη στάση τους, μαθήματα σοβαρότητας και υπευθυνότητας. Ένας ακόμα λόγος, για τον οποίο η Νίσυρος πρέπει να νιώθει περήφανη, για τα νέα παιδιά της !...

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΑΙΡΕΤΟΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΕΣ

Μέχρι το 1998, που με το σχέδιο «Καποδίστριας» δημιουργήθηκε ο ενιαίος Δήμος, η Διοικητική διαίρεση της Νισύρου, εκτός από το Δήμο Μανδρακίου, περιελάμβανε και τις δυο Κοινότητες Εμπορείου-Πάλων και Νικιών. Δυο Κοινότητες ανεξάρτητες, αυτοδιοικούμενες, με καθορισμένα διοικητικά όρια, με ξεχωριστό Προϋπολογισμό. Μέχρι τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια οι δυο Κοινότητες ευημερούσαν, με πληθυσμό, που υπερέβαινε τους 500-600 κατοίκους η καθεμιά, με ανεπτυγμένη τη γεωργία και τη κτηνοτροφία, με απασχολούμενα όλα τα εργατικά χέρια, με πολυθέσια Δημοτικά σχολεία κλπ.

Διοικούνταν από αιρετό Κοινοτικό συμβούλιο, στο οποίο συνήθως μετείχαν άνθρωποι νοικοκύρηδες, με αγάπη για το χωριό τους, με σχέδια και οράματα για την πρόοδο και ευημερία του, με προγράμματα για έργα, που θα βελτίωναν τις συνθήκες ζωής και θα οδηγούσαν προς την πρόοδο και την ευημερία. Όμως όλα προσέκρουαν πάντα στην έλλειψη χρημάτων. Με ανύπαρκτη την κρατική επιχορήγηση, τα έσοδα των Κοινοτήτων περιορίζονταν μόνο στους «ίδιους πόρους», δηλαδή στις εισπράξεις από τα κοινοτικά τέλη, που πολλές φορές δεν επαρκούσαν ούτε για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων. Γι' αυτό και τα σχέδια και τα προγράμματα των Κοινοταρχών, συνήθως έμεναν στα χαρτιά.

Παρ' όλα αυτά, με κάποιες οικονομίες, με χαμηλότοκα δάνεια και κάποιες μικροεπιχορηγήσεις από το σχέδιο Μάρσαλ και το πρόγραμμα UNRA, κατάφεραν, ιδιαίτερα στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, που τα έσοδα έφταναν σε κάπως ικανοποιητικά επίπεδα, να εκτελέσουν έργα πνοής για τα χωριά,, όπως το άνοιγμα δρόμων, η κατασκευή υδροδεξαμενών για εξυπηρέτηση γεωργών και κτηνοτρόφων, καθαριότητα και ευπρεπισμός των οικισμών, συντήρηση κοινοτικών κτηρίων, δενδροφυτεύσεις κι αργότερα ο ηλεκτροφωτισμός. Κι όλα αυτά, ως την ώρα που άρχισε να μεγαλώνει και να γιγαντώνεται το κύμα της μετανάστευσης, με συνέπεια να συρρικνώνεται ολοένα ο πληθυσμός, να εγκαταλείπεται η γεωργία, να ερημώνει η γη, να κλείνουν, το ένα μετά το άλλο, τα σπίτια και οι Κοινότητες να μεταβληθούν σε...μαχαλάδες. Κι αυτή η συρρίκνωση έπαιξε το ρόλο της μετέπειτα, στην κατάργηση των Κοινοτήτων, ως ανεξάρτητων διοικητικών μονάδων και στη συγχώνευσή τους στον ενιαίο Δήμο Νισύρου.

Πρόθεσή μας ήταν να καταγράψομε αναλυτικά τα πεπραγμένα του κάθενος χωριστά. Όμως τα στοιχεία που μας παρασχέθηκαν ήταν ελλειπή, ασαφή και αλληλοσυγκρουόμενα με ενδεχόμενο να παρουσιαστεί εικόνα εξωπραγματική. Γι' αυτό περιοριζόμαστε στην ονομαστική καταγραφή των διατελεσάντων Προέδρων.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΜΠΟΡΕΙΟΥ - ΠΑΛΩΝ

Τριαντάφυλλος Η. Τριανταφύλλου
Δημήτριος Καλυμνίου
Μιχαήλ Αντάπασης
Νικόλαος Κωσταράς
Μιχαήλ Ηλιάδης
Δημήτριος Καραγιάννης

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΝΙΚΙΩΝ

Νικήτας Νικητιάδης
Μιχαήλ Μίχαλος
Ιωάννης Ιερομνήμων
Δημήτριος Κανδύλης
Αντώνιος Διακονικόλας
Νικόλαος Δ. Χαρτοφύλης
Γεώργιος Κανδύλης
Μαρία Μηνά

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ

Ι.ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΠΗΛΙΑΝΗ

ΕΣΟΔΑ			ΕΞΟΔΑ	
Από Παρακλήσεις	ευρ.	1.530	Είδη μαναβικής ευρ.	296
	Δολ.	520	Είδη καθαρισμού ευρ.	145
Από Εσπερινό	ευρ.	2.115	Εργατικά ευρ.	200
	Δολ.	220	Ποτά-Μπαρ ευρ.	120
Από Θ.Λειτουργία	ευρ.	870	Στεφάνι Παναγίας ευρ.	240
	Δολ.	165	Είδη διατροφής ευρ.	180
Από Τράπεζα-Κόλλυβα	ευρ.	1.355		
	Δολ.	82		
Από δωρεές	ευρ.	15.035		
	Δολ.	2.195		
ΣΥΝΟΛΟΝ	**Ευρώ**	**20.905**	**ευρώ**	**1.181**
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	**Δολ. ΗΠΑ**	**3.182**	**ευρώ**	**19.724**
	Ευρώ	**20.905**	**ευρώ**	**20.905**

Για την Εκκλησιαστικήν Επιτροπή
Ο Πρόεδρος: Αρχιμανδρίτης του Οικουμεν. Θρόνου **Στέφανος Καλλιστής**
Ο Ταμίας: **Ιωάννης Παπαδάκης**

ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΥΡΑΣ

Η Μοναστηριακή Επιτροπή της Ιεράς Μονής Παναγίας Κυράς, ευχαριστεί θερμά τους ευσεβείς προσκυνητές, δωρητές και όσους βοήθησαν στην προετοιμασία της πανήγυρης και τους εύχεται η Παναγία μας πάντοτε να τους επισκιάζει με τη Χάρη Της

ΠΑΝΗΓΥΡΗ

15ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ			**23ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ**	
ΕΣΟΔΑ				
Παρακλήσεις	ευρώ	175		
	Δολ.	148		
Εσπερινός	ευρώ	720	ευρώ	220
	Δολ	540	Δολ.	134
Θ. Λειτουργία	ευρώ	320	ευρώ	160
	Δολ.	442	Δολ.	60
Δωρεές	ευρώ	1.090	ευρώ	295
	Δολ.	800		

ΕΞΟΔΑ		
Αγορά κεριών	ευρώ	172,90
Αγορά καθαριστικών	ευρώ	133,40
Επισκευή κλιματιστικών	ευρώ	100
Κάβα	ευρώ	140
Κεράσματα	ευρώ	355
Εργατικά	ευρώ	140
Απρόβλεπτα	ευρώ	238,70
Σύνολον εξόδων ευρώ		**1.280**
ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΣΟΔΩΝ	**ευρώ**	**2.980**
ΣΥΝΟΛΟΝ ΕΞΟΔΩΝ	**ευρώ**	**1.280**
ΥΠΟΛΟΙΠΟ	**ευρώ**	**1.700**

Δια την Μοναστηριακήν Επιτροπή
Ο Πρόεδρος: Αρχιμανδρίτης του Οικουμεν. Θρόνου **Στέφανος Καλλιστής**
Η Ταμίας: **Μεταξία Σιδηρά**

Ο ΔΗΠΟΤΑΤΟΣ

Δηπότατον αποκαλούν μέχρι σήμερα στη Νίσυρο, το νεωκόρο, τον άνθρωπο, που έχει αναλάβει την καθαριότητα, την ευταξία και την εν γένει προετοιμασία του Ναού, ενώ έχει την ευθύνη για τη βοήθεια και εξυπηρέτηση των ιερέων, κατά την τέλεση των ιερών ακολουθιών.

Παλιότερα είχε την ευθύνη να προετοιμάζει και να ανάβει στην ώρα τους και τα λαδοκάντηλα, τότε που δεν είχε ακόμα εισχωρήσει στους Ναούς η ηλεκτρική ενέργεια, γι' αυτό και απεκαλείτο και καντηλανάφτης. Πολλές φορές γεννήθηκε η απορία, τι σημαίνει η λέξη και από πού προέρχεται ώσπου τελικά η απάντηση βρέθηκε στον κατάλογο των απονεμομένων από το Πατριαρχείο Οφικίων. Ανάμεσά τους υπάρχει και αυτό του Άρχοντος Δεποτάτου. Οφίκο το οποίον απονέμεται στον άνθρωπο, που όπως αιτιολογείται, ενημερώνει το εκκλησίασμα για την προσέλευση στο Ναό του Αρχιερέα, ανοίγει το δρόμο ανάμεσα στο πλήθος, κατά τη διέλευσή του, προετοιμάζει το Ναό, βοηθά τους ιερείς κατά την τέλεση της Θείας λειτουργίας, προπορεύεται των ιερέων κατά τη Μικρή και Μεγάλη είσοδο, φέρων χαρακτηριστικό μανδύα (ράσο) κ.λπ. Ο Δεποτάτος, λοιπόν, που στη γλώσσα μας έγινε Δηπότατος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ι. ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΠΗΛΙΑΝΗΣ

Εις Ευρώ: Νικόλαος Πολίτης 10.000, Εμμαν,Ζούνης 1575, Ασημένη-Σπύρος Χατζηστεφανής 500, Ηλίας Διακομιχάλης 400, Ειρήνη Φλώρου 300, Ασημένη- Στυλιανός Κάσδαγλης 240, Μαρία Σαμλίδου 150, από 100 ευρώ οι,Νικόλαος Κωστίδης, Μιχαήλ- Σουλτάνα Φραζή, Καλλιόπη Ζησιμοπούλου, Ιωάννης Ράλης, Δημήτριος Τσουλάτος, Γεώργιος Χαρτερός, Μαρία Γαμβρέλλη Α.Ε., Μαρία Παριανού, από 80 ευρώ οι, Κατερίνα Κορδιστού και Μαρία-Νικόλαος Χατζηνικολάου, Κωνσταντίνος Μαντουδάκης 70, από 50 ευρώ οι, Φωτούλα Κατραμάδου, Μαρία Παναγ.Χατζημανέτα, Ειρήνη Φλώρου, Σεβαστή Χατζηνικολάου, Ευφροσύνη Χριστοδούλου, Εμμανουήλ Κουλιανίδης, Τριανταφυλιά Αμαριώτη, Ξένια Μαραγκού, Μιμή Νικ. Σαρρή, Δημήτρης Λογοθέτης, Μαρία Μιχ. Μπίλλη, Ελένη Λιάπη-Μιχαήλου, από 40 ευρώ οι, Διονυσία Κουζούκα και Σοφία Καμπούρη, Άννα Κοντορίνη 30 ευρώ, από 20 ευρώ οι, Ζωή Τσουραπά, Κυδωνιά Διακοδημητρίου, Βασίλειος Κακακιός, Καλοτίνα Πίτση, Ιωάννης- Ευφημία Τριανταφύλλου, από 10 ευρώ οι, Αφροδίτη Κακουλίδου, Μαρια Ι.Καμπανή και Καλλιόπη Φραντζή- Τυρίκου.

Εις Δολάρια ΗΠΑ: Γεώργιος Καβίρης 1.000, Καλλιόπη Καρπαθάκη 400, Άννα-Γιώργος Κακακιός 200, Παναγιώτα Κολοκούρη 200, Μπέση Αρσένη 105, Εμμανουήλ-Ειρήνη Παπαμιχαήλ 100, Ιωάννης-Ευφημία Τριανταφύλλου 100, Χρυσάνθη Αρσένη 50, και η Μαρία και η Αμαλία από 20.

Εις είδη : Μάριος Κοντομερός 2 τενεκέδες λάδι, Αθανάσιος Δημ.Παριανός 1 τενεκέ λάδι, Μαρία Δημ.Παριανού 1 τεν.λάδι, οικογένεια Γεωργίου – Δόμνας Σοφού 1 τεν.λάδι, Ιερέας Αναστάσιος Νιώτης 100 κιλά σιτάρι, για το κόλυβο, Μαρία, Μιχάλης και Καλλιόπη Πάχου 10 δοχεία Χ 10 κιλά πλαστικού χρώματος εις μνήμην του συζύγου και πατέρα τους Ιωάννου, Νικόλαος Πολίτης σετ Αγίου ποτηρίου, Βασιλική Αρφαρά, Ειρήνη Φλώρου, Μάρω Χατζηχαραλάμπους και Εύα Ζαντά ένα Αναλόγιο, Μαρία-Παναγιώτης Στυλ.Κάσδαγλη το στεφάνι από λουλούδια για την Εικόνα της Παναγίας, εις μνήμην του παπποί τους Μιχαήλ Χαρτοφύλη, Μαρία Μιχαήλου 9 τόμους Παλαιάς Διαθήκης εις μνήμην της μητέρας της Ελένης Μιχαήλου.

ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΟΙΗΣΗΣ

Υπενθυμίζεται ότι, από το Δήμο Θάσου προκηρύχθηκε διεθνής διαγωνισμός ποιήματος, με θέμα «Υπάρχουν Άνθρωποι» εις μνήμην του μακαριστού συμπατριώτη μας Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Διαμαντόπουλου Η προθεσμία συμμετοχής έληξε στο τέλος της περασμένης σχολικής χρονιάς, όμως, κατά παράκληση ενδιαφερομένων, δόθηκε παράταση από το Δήμο,ως το τέλος της νέας χρονιάς, Για πληρέστερες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν με την Ανδρομάχη Διαμαντοπούλου στο e.mail: Andromachi thassos @yahoo.gr ή στο τηλέφωνο 6974816879

GREEN AND BLUE
ΨΑΡΕΜΑ - ΚΥΝΗΓΙ - ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ PET SHOP
Επώνυμα είδη στις καλύτερες τιμές
ΠΟΠΗ ΣΑΚΚΑΛΗ – ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ
Νίσυρος, τηλ. 22420-31218

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΜΑΡΚΟΣ ΝΙΚ. ΧΑΛΑΡΗΣ
ΦΗΡΟΣΤΕΦΑΝΙ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ
Τηλ. 22860-23229 - 22860-23750
Και στη Σαντορίνη έχουμε το δικό μας άνθρωπο, το συμπατριώτη μας το Μάρκο (γιο της Μαρίας του Νικολιού). Πρόθυμος πάντα, έχει τα μέσα, την πείρα και τη δυνατότητα για να εξυπηρετήσει όσους επισκέπτονται το γραφείο του.

Για αυτούς που έφυγαν

ΣΤΟΝ ΗΛΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ακάθεκτο συνεχίζει το χέρι του Χάρου τα θανατηφόρα κτυπήματα, αποδεκατίζοντας μια ολόκληρη συντροφιά, που έχει τις ρίζες της πίσω στα όμορφα χρόνια της μαθητικής νιότης. Τελευταίο θύμα του ο Ηλίας ο Τριανταφύλλου, από τους Πάλους. Ένας καταξιωμένος Μαιευτήρας-Γυναικολόγος της Αθήνας και μεγαλομέτοχος του γνωστού μαιευτηρίου «Ιασώ». Εκεί άσκησε, για πολλά χρόνια, το λειτούργημά του, βοηθώντας εκατοντάδες παιδικές ψυχές να δουν το φως της ζωής. Κι εκεί απέκτησε ένα καλό όνομα στον κύκλο των συναδέλφων του, τόσο για την επιστημονική του επάρκεια, όσο και για τα ψυχικά του χαρίσματα, που τον έκαμναν να ξεχωρίζει και να διακρίνεται. Η γνωριμία και η φιλία μας ξεκίνησε από τα πρώτα γυμνασιακά χρόνια και μέχρι σήμερα διατηρήθηκε το ίδιο θερμή, το ίδιο ειλικρινής και άδολη. Η επικοινωνία μας ήταν τακτική, όχι όμως και οι συναντήσεις μας. Και κάθε φορά, που βρισκόμασταν, εξέφραζε τη δυσφορία του, γιατί ο φόρτος των υποχρεώσεων δεν του επιτρέπει να απολαμβάνει τη χαρά της συντροφιάς των παλιών φίλων και συμμαθητών και να ξαναζεί τα όμορφα χρόνια της μαθητικής ζωής. Οι ίδιες υποχρεώσεις τον περίμεναν και όταν ήρθε η ώρα για να αποσυρθεί από τα επιστημονικά του καθήκοντα, αναλαμβάνοντας νέες ευθύνες στον διοικητικό, οικονομικό κλπ τομέα του μαιευτηρίου. Και ξαφνικά έσκασε η...μπόμπα. Ο Ηλίας κτυπήθηκε από την επάρατη. Συναγερμός σήμανε ανάμεσα σε φίλους και γνωστούς κι όλοι παρακολουθούσαμε με αγωνία την εξέλιξη, ώσπου ήρθε καθησυχαστική και ελπιδοφόρα η ιατρική διαβεβαίωση, ότι ο Ηλίας το...ξεπέρασε. Όμως οι ελπίδες και οι προσδοκίες αποδείχτηκαν φρούδες και μάταιες και ο Ηλίας έφυγε από τη ζωή. Έφυγε αφήνοντας πίσω του θλίψη και πόνο κι ένα κόσμο ολόκληρο, που τον περιβάλλει με αγάπη και ευγνωμοσύνη και θα τον θυμάται πάντα για το ήθος του, την αξιοπρέπειά του, τη σεμνότητά του, την καλοσύνη ψυχής, την ακεραιότητα χαρακτήρα. Εύχομαι ο Θεός να τον αναπαύσει στους κόλπους του και να χαρίζει υπομονή και κουράγιο στην οικογένειά του και σε όλους, όσους πίκρανε με το θάνατό του. Αιωνία του η μνήμη.

Γιάννης Χαρτοφύλης

ΣΤΟ ΦΡΑΖΗ Ν. ΦΡΑΖΗ

Από τον αδελφό του Μιχάλη Ν.Φραζή

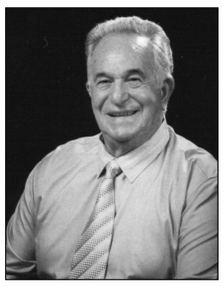

Στις 28 Ιουλίου έφυγε από τη ζωή, στην Αυστραλία, όπου ζούσε μόνιμα, ο αγαπημένος μας αδελφός Φραζής Νικ.Φραζής. Ο Φραζής γεννήθηκε το 1935 στους Πάλους Νισύρου και στα 19 χρόνια του πανδρεύτηκε την πρώτη του αγάπη, την Ειρήνη, με την οποία απέκτησε τη Μαρίκα, την πρώτη και μοναδική εγγονούλα, που γνώρισε ο αξέχαστος πατέρας μας,καπετάν Νικόλας, ο Νικολιός. Αμέσως μετά έφυγε για εγκατάσταση, στην Αδελαΐδα της Αυστραλίας, όπου τα πρώτα χρόνια ήταν δύσκολα και αναγκάστηκε να δουλέψει σκληρά. Αργότερα όμως η μοίρα του χαμογέλασε. Απέκτησε άλλες δυο κορούλες, την Ευγενία και τη Μαργαρίτα, τις οποίες μεγάλωσαν, όπως και τη Μαρίκα, με Ελληνικές θρησκευτικές αρχές και τις πάντρεψαν με τρία λαμπρά, προοδευτικά και αξιέπαινα Ελληνόπουλα,, το Δημήτρη, το Μανώλη και τον Αδάμ, τα οποία χάρισαν στα αδέλφια μας, το Φραζή και την Ειρήνη, επτά εγγόνια και ένδεκα δισέγγονα. Με τη βοήθεια των τριών γαμπρών του απέκτησε τρία εργοστάσια επεξεργασίας αλιευτικών προϊόντων, σε τρεις πολιτείες της Αυστραλίας.

Ο Φραζής αγαπούσε και λάτρευε τη γενέτειρά του Νίσυρο, την οποία τα τελευταία τριάντα, περίπου, χρόνια επισκεπτόταν κάθε καλοκαίρι οικογενειακώς, διαμένοντας στην ιδιόκτητη κατοικία του. Με χαρά περιμέναμε κάθε Άνοιξη, να μας ανακοινώσει την ημερομηνία άφιξης του, οπότε προγραμματίζαμε και οι υπόλοιποι το ταξίδι μας, για την καθιερωμένη οικογενειακή συνάντηση στους Πάλους. Το εφετινό καλοκαίρι, ήταν για όλη την οικογένεια, θλιβερό, σκοτεινό και άδειο και η θλίψη μεγάλη στην ιδέα ότι δε θα ξαναναντικρίσομε, δε θα σφίξομε στην αγκαλιά μας, δε θα ξαναφιλήσομε τον αγαπημένο μας αδελφό. Για πάντα θα μας λείψουν τα απέραντα χαμόγελα, γεμάτα από αγάπη, που τη χάριζε σε μικρούς και μεγάλους.Για πάντα θα μας λείψουν τα έξυπνα και όλο νόημα αστεία του, που μας χάριζε καθημερινά, μαζί με την ευχάριστη συντροφιά του, που τώρα την αναζητούμε όλα τα αδέλφια. Από τώρα και στο εξής η Νίσυρος θα είναι διαφορετική για μας, χωρίς την παρουσία του αγαπημένου μας αδελφού. Αδελφούλη μου, θα σε αγαπούμε για πάντα, θα είσαι για πάντα στην καρδιά μας. Καλό Παράδεισο. Αιώνια να είναι η μνήμη σου, αδελφέ μου.

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

➠ Η Μαρία Καρανίκη, στην Αθήνα

➠ Η Ειρήνη –Αλεξάνδρα Κωνταντινίδη στη Ν.Υόρκη και ετάφη στη Νίσυρο

➠ Ο Γεώργιος Β.Παντελής στην Αθήνα

➠ Η Αικατερίνη Φυγετάκη (Πάλοι), στη Ν.Υόρκη

➠ Ο Ηλίας Τριανταφύλλου(Πάλοι) στην Αθήνα και ετάφη στην περιοχή του Ολύμπου, τόπο καταγωγής της συζύγου του.

➠ Ο Νίκος Γ.Σταυριανός (της Χαρέκιας) στη Ρόδο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

➠ Παππούς και γιαγιά έγιναν ο Παναγιώτης και η Μαρία Σφακιανού (του Βέγγου) και οι Γιάννης και Ελένη Καραγιάννη. Τα παιδιά τους Γιάννης και Ιωάννα τους χάρισαν ένα χαριτωμένο εγγονάκι. Να τους ζήσει.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

➠ Ο Νίκος Κ. Σφακιανός από τη Ν.Υόρκη, προσέφερε στο «Γνωμαγόρα», για τα 100 χρόνια ζωής του, 100 ευρώ, για οικονομικήν ενίσχυση.

➠ Η Ανδρομάχη Γ.Διαμαντοπούλου, από τη Θάσο, όπως κάθε χρόνο, προσέφερε κι εφέτος ποσό 100 ευρώ, για προσφορά καφέ στους προσκυνητές της Παναγίας Θερμιανής, στους Πάλους, στο πανηγύρι της 1ης Σεπτεμβρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ
Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ
Architettura di Roma "La Sapienza"
Ενεργειακός Επιθεωρητής
Μανδράκι – Νίσυρος Τ. Κ. 85303 Τηλεφ. 3022420 31420 Κιν. 6976231542
e mail patrikiscostas @gmail. com
Οικοδομικές άδειες. Επιβλέψεις. Αποτυπώσεις. Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων. Ανακαινίσεις κατοικιών και επαγγελματικών χώρων. Ενεργειακά πιστοποιητικά.

«ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
•
Ιδιοκτησία - Έκδοση:
Συλλόγου Νισυρίων Αθηνών
«ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
3ης Σεπτεμβρίου 25 ΤΚ 10432 Αθήνα
Τηλ. 210/52.24.463
•
Διευθυντής Σύνταξης:
ΓΙΑΝ. ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ
Επίτιμος Πρόεδρος «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»
Κανάρη 4 - 154 51 Ν. Ψυχικό
Τηλ. - Fax: 210/67.17.671
e-mail: hartofylis@yahoo.gr
•
Συνδρομές - Εμβάσματα:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Σηλυβρίας 29 - 17123 Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 210/9337899
•
Αντιπρόσωποι
Ρόδου: Δ.Μ. Καραγιώργης
Κω: Λουκία Πληθίδη
Νισύρου: Μιχ. Βεζυρόγλου
Σίδνεϋ: Νικ. Γιαννάκης
•
Τυπογραφείο: ΝΙΚΗΤΑ Κ. ΚΑΡΑΛΗ
Γερανίου 7 - Αθήνα,
Τηλ.-Fax: 210/5233965

ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟ
ΙΑΤΡΕΙΟ
ΛΟΥΚΙΑΣ ΣΩΤ.
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ
Πτυχιούχου Πανεπιστημίων Αθηνών και Tufts Βοστώνης.
Μέλους της Αμερικανικής Εταιρείας Περιοδοντολογίας και της Εταιρείας Εμφυτευματολογίας
Οδός Αγίας Σοφίας
(πρ. Γράμμου) 4 - ΡΟΔΟΣ
Τηλ. 22410 - 38850
Κιν. 6944-501841.
Δέχεται με ραντεβού

Η ΣΥΡΝΑ ΚΑΙ Ο ΣΥΡΝΙΩΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ Η ΖΩΗ

Η ιστορία, που ακολουθεί, δημοσιεύθηκε σε προηγούμενο φύλλο των Ν.Ν. Την επαναφέρομε, με αφορμή τις εντυπώσεις, που είδαν το φως της δημοσιότητας από ομάδα εκδρομέων, που επισκέφτηκαν πρόσφατα τη νησίδα Σύρνα, βορειοανατολικά της Αστυπαλιάς.

Χριστούγεννα 185... κι ο κόσμος γιόρταζε τη μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης. Όμως στη Νίσυρο εκείνες τις ημέρες κυριαρχούσε η αγωνία, ο φόβος και το χτυποκάρδι. Το καΐκι, που πριν λίγες μέρες είχε φύγει για να φέρει χριστουγεννιάτικες προμήθειες από την αγορά της Ανατολής, δεν επέστρεψε την ημέρα που το περίμεναν, ούτε την άλλη, ούτε την παράλλη και κανένας δεν γνώριζε κάτι για την τύχη του. Οι οικογένειες των τριών ναυτικών, πιο έμπειρες σε τέτοιες καταστάσεις, αντιμετώπιζαν με συγκρατημένη ψυχραιμία αυτή την καθυστέρηση, αν και προαισθάνονταν πως κάτι το ανησυχητικό συμβαίνει. Το ίδιο όμως δεν συνέβαινε στο σπίτι του Κωσταντή του Χατζημανώλη, που για πρώτη φορά πραγματοποιούσε αυτό το ταξίδι. Αναστατωμένη η οικογένειά του περνούσε ώρες αγωνίας και πανικού προσπαθώντας να μάθει κάτι για την τύχη του ανθρώπου της. Ο Κωσταντής, άνθρωπος φιλήσυχος, νοικοκύρης και καλός οικογενειάρχης, γεννήθηκε, μεγάλωσε και ζούσε μόνιμα στη Νίσυρο. Στα νιάτα του είχε συνδεθεί με τον Τούρκο τελωνειακό Αλή με μια φιλία που διατηρήθηκε δυνατή κι ολοζώντανη ώς την ημέρα που ο Αλή έφυγε με μετάθεση για την πατρίδα του. Από τότε οι δύο φίλοι για πολλά χρόνια δεν είχαν επικοινωνήσει, ούτε και ξανασυναντήθηκαν. Ώσπου ένα βράδυ χτύπησε η πόρτα του Κωσταντή κι ανοίγοντας αντίκρυσε τον Αλή με το γιο του. ένα ωραίο Τουρκόπουλο. Μετά τους εναγκαλισμούς και τις πρώτες συγκινήσεις, ο Αλή ζήτησε τη βοήθεια του φίλου του. Ο γιος του, όπως του είπε, είχε μπλέξει σε κάποια ανατρεπτικά κινήματα στην Τουρκία και τώρα τον καταδιώκουν οι αντίπαλοι για να τον σκοτώσουν, όπως έγινε και με άλλους συντρόφους του. Γι' αυτό και του τον έφερε, παρακαλώντας τον να τον κρύψει κάπου, ωσότου κοπάσει ο θόρυβος. Πρόθυμος ο Κωσταντής κατέβηκε με τους επισκέπτες του στο υπόγειο κι εκεί διαμόρφωσαν κάποιο χώρο, όπου εγκαταστάθηκε το Τουρκόπουλο, και περνούσε εκεί τον καιρό του, μπορεί σε απομόνωση, όμως με απόλυτη ασφάλεια, αφού εκτός από τη γυναίκα του Κωσταντή κανένας άλλος δεν γνώριζε το μυστικό.

Πέρασε κάμποσο διάστημα κι όταν καταλάγιασαν τα πράγματα ξαναγύρισε ο Αλή, πήρε το παλικάρι και επέστρεψε στο σπίτι του, εκφράζοντας με χίλιους τρόπους την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του προς το φίλο του, τον ευεργέτη και σωτήρα του παιδιού του.

Πέρασαν τα χρόνια, το περιστατικό ξεχάστηκε κι ο Κωσταντής πάντα στη Νίσυρο, δουλεύοντας τα χωράφια του κι ένα μικροεμπορικό που το άνοιξε για να καλύπτει τα έξοδά του. Για τις προμήθειες αυτού του μαγαζιού, πήρε κείνες τις ημέρες την απόφαση να ταξιδέψει και ο ίδιος με το καΐκι απέναντι στην Τουρκία για να ψωνίσει μόνος του όλα τα χρειαζούμενα, ελπίζοντας να επιτύχει καλύτερες τιμές και να αυξήσει το κέρδος του. Έφτασαν λοιπόν στην Τουρκία, έκαμαν τα ψώνια τους. φόρτωσαν το καΐκι κι όταν όλα ήταν έτοιμα ξεκίνησαν για την επιστροφή. Όμως η τύχη δεν ήταν με το μέρος τους. Πριν καλά-καλά βγουν από το λιμάνι, τους σταμάτησε τουρκικό σκάφος του τελωνείου και από έρευνα που έγινε βρήκαν κρυμμένα στο αμπάρι του καϊκιού λαθραία καπνά. Κι από δω αρχίζει η περιπέτεια. Το καΐκι με όλο το εμπόρευμα κατασχέθηκε και όλοι οι επιβαίνοντες οδηγήθηκαν στη φυλακή, με την κατηγορία της λαθρεμπορίας καπνού.

Ακολούθησαν ανακρίσεις, όμως επειδή το λαθρεμπόριο καπνού εθεωρείτο πολύ βαρύ αδίκημα, αποφασίστηκε να δικασθούν οι κρατούμενοι σε ειδικό δικαστήριο στη Σμύρνη. Έτσι βρέθηκαν σε μια άλλη φυλακή με πιο αυστηρούς περιορισμούς και ζώντας με πιο μεγάλη αγωνία, αφού κανένας δεν ήξερε τι τους περίμενε. Κάποτε έφθασε η μέρα της δίκης και οι παραβάτες, οι τρεις ναυτικοί και ο Κωσταντής, παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο. Πρώτοι απολογήθηκαν οι ναυτικοί που είχαν και το σκάφος και η απόφαση ήταν φυλάκιση. Ακολούθησε ο Κωσταντής, ο οποίος παρουσιάστηκε τρέμοντας από φόβο και έτοιμος να καταρρεύσει και δειλά-δειλά άρχισε να απολογείται. Οπότε σε κάποια στιγμή ο πρόεδρος του δικαστηρίου (που ήταν και Νομάρχης Σμύρνης) διέκοψε τη συνεδρίαση και διέταξε να φύγουν όλοι από την αίθουσα και να τον αφήσουν μόνο με τον κατηγορούμενο. Όταν έμειναν οι δυο τους, ο πρόεδρος ρώτησε τον Κωσταντή αν είναι αυτός που κάποτε έκρυψε στο σπίτι του ένα καταδιωκόμενο Τουρκόπουλο. Η ερώτηση τρομοκράτησε τον Κωσταντή, ο οποίος δεν χρειάστηκε πολύ για να υποψιαστεί πως κάποιος τον είχε προδώσει. Και τρέμοντας από φόβο για το τι τον περίμενε, άρχισε να ψελλίζει κάποιες δικαιολογίες. Οπότε σηκώθηκε ο πρόεδρος, τον αγκάλιασε και του αποκάλυψε πως ήταν ο ίδιος που κρυβόταν τότε στο υπόγειο του σπιτιού του. Κι όπως του είπε, ο πατέρας του μέχρι το θάνατό του ανέφερε με ευγνωμοσύνη το όνομα του καλού του φίλου του Κωσταντή. Την έκπληξη και τη συγκίνηση που ακολούθησε απ' αυτή την τυχαία συνάντηση μπορεί εύκολα να φανταστεί ο αναγνώστης. Οι δύο άντρες συζήτησαν πολλά για πολλή ώρα. Μετά ο πρόεδρος αθώωσε όλους τους κατηγορούμενους, διέταξε να τους επιστραφεί το καΐκι και το φορτίο και να αφεθούν ελεύθεροι να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Και στον Κωσταντή έδωσε ένα επίσημο έγγραφο με το οποίο του προσέφερε ως δώρο το νησί Σύρνα, ανάμεσα στην Κανδελέουσα και την Αστυπάλαια (σήμερα ανήκει στην Αστυπάλαια). Έτσι το καΐκι. με όλους τους επιβαίνοντες επέστρεψε στη Νίσυρο μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων, κρατώντας όλες αυτές τις ημέρες σε αγωνία όλο το νησί, που τίποτε δεν γνώριζε για όσα είχαν συμβεί.

Ο Κωσταντής, ζώντας και πάλι μέσα στη ζεστασιά και τη θαλπωρή την οικογενειακή, προσπαθούσε να ξεχάσει όλα όσα του συνέβησαν στο ταξίδι του. Εκείνο όμως που δεν τον άφησαν να ξεχάσει οι συμπατριώτες του ήταν το ότι έγινε ιδιοκτήτης ενός ολόκληρου νησιού, της Σύρνας, αφού γρήγορα του κόλλησαν το παρατσούκλι «Συρνιώτης». Παρατσούκλι, που σιγά-σιγά έγινε επίσημο επίθετο και αντικατέστησε το Χατζημανώλης. Κι αυτό το επίθετο διατήρησαν όλοι οι απόγονοί του, με τελευταία την αείμνηστη Μαρία Αριστ. Βρούζου, γνωστή ως η Μαρία του Συρνιώτη, από αφήγηση της οποίας μάθαμε την ιστορία που προαναφέρθηκε.

Γιάννης Χαρτοφύλης

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΝΑ

Με γεγονότα συγκλονιστικά σημάδεψε την ιστορία της Νισύρου ο μήνας Σεπτέμβριος – ο Σοτέμπρης κατά την Νισυριακή ντοπιολαλιά. Γεγονότα, που σκόρπισαν ενθουσιασμό, χαρά, αγαλλίαση, όμως κι άλλα που προκάλεσαν ανείπωτο πόνο, θλίψη και πολλά δάκρυα. Γνωστά είναι τα γεγονότα, όμως όσο πιο συχνά ακούονται, τόσο πιο δύσκολα θα τα σκεπάσει η λήθη. Θα αρχίσουμε από τα δεύτερα:

11 Σεπτεμβρίου 2001. Δολοφονικά στελέχη των ομάδων Μπιν Λάντεν, κτύπησαν με αεροπλάνο και κατέστρεψαν τους Δίδυμους Πύργους την εμπορικότερη περιοχή της Ν.Υόρκης. Και έθαψαν υπό τα συντρίμμια των κτηρίων χιλιάδες εργαζομένων στις στεγαζόμενες επιχειρήσεις. Ανάμεσά τους ο δικός μας Γιάννης Αντωνίου Κατσιματίδης. Ένα νέο παλικάρι, που μόλις είχε τελειώσει τις σπουδές τους και προσελήφθη ως οικονομικό στέλεχος σε μεγάλη εταιρεία. Σε όροφο υψηλότερο από τους 100 στεγαζόταν το γραφείο του και δεν βρέθηκε ούτε ίχνος, για να το θάψει η χαροκαμένη μάνα του και να μπορεί τώρα να βρίσκει παρηγοριά,ανάβοντας το καντηλάκι του.

22 Σεπτεμβρίου 1942. Το Ελληνικό υποβρύχιο ΝΗΡΕΥΣ, περιπολώντας, εν καταδύσει, στο στενό μεταξύ Ρόδου και Σύμης, εντόπισε στο περισκόπιο το ιταλικό Ε/Γ πλοίο FIUME, που εκτελούσε την εσωτερική ακτοπλοϊκή γραμμή Δωδεκανήσου. Και εκλαμβάνοντάς το ως ιταλικό οπλιταγωγό, του έρριξε τις τορπίλες του και το έστειλε, σχεδόν αύτανδρο, στον υγρό τάφο. Από τους 287 επιβαίνοντες (μεταξύ των οποίων 155 ιταλοί στρατιώτες) διεσώθησαν 73, ανασύρθηκαν νεκροί 20 και 194 κηρύχτηκαν αγνοούμενοι, μεταξύ των οποίων 9 Νισύριοι. Ήταν οι τρεις Δήμαρχοι, Αντων. Πολεζέρ του Μανδρακίου, Δημ. Χαρτοφύλης (ο Δημητρός) των Νικιών και Ν. Διαμαντόπουλος του Εμπορειού, ο Γεώρ. Φασουλαρίδης έμπορος και ναυτικός πράκτορας, ο Νικήτας Βαπορίδης ξυλουργός, το ζευγάρι Νικόλαος και Καλλιόπη Χατζηνικολάου και το αβάπτιστο μωρό τους και ο Ιωάννης Αγιακάτσικας, Ρόδιος, που στη διάρκεια του πολέμου διέμενε με την οικογένειά του τη Νίσυρο. Λόγω κακών συνθηκών επικοινωνίας, η είδηση έφθασε στη Νίσυρο στις 26 Σεπτεμβρίου, την ώρα που είχε ανάψει το γλέντι στο πανηγύρι του Αγίου Θεολόγου, στα Νικιά. Μαύρα νέφη σκέπασαν τότε τον ουρανό ολόκληρου του νησιού, που αδυνατούσε να συνειδητοποιήσει το μέγεθος της συμφοράς, που το βρήκε. Αν ζούσε ο ποιητής, σίγουρα θα επαναλάμβανε πως «οι κόσμοι εμείνανε βουβοί, παράλυτοι κοιτάζουν...»

Το Φιούμε στο λιμάνι του Καστελλορίζου

23 Σεπτεμβρίου 1943. Η νύχτα είχεν απλωθεί, όπως κάθε βράδυ, με τον κόσμο μαζεμένο, από ενωρίς στα σπίτια, αφού η κυκλοφορία, λόγω του πολέμου, ήταν απαγορευμένη, με συσκότιση σε δρόμους και σπίτια,, με αυστηρά μέτρα ασφαλείας. Και ξαφνικά οι καμπάνες άρχισαν να κτυπούν πανηγυρικά. Κι όπως ήταν φυσικό, ο κόσμος, που ψυλλιάστηκε πως κάτι καλό συνέβαινε, ξεχύθηκε στους δρόμους, για να πληροφορηθεί την πιο καλή, την πιο πολυπόθητη, την πιο ελπιδοφόρα είδηση, πως η Ιταλία κήρυξε ανακωχή, απέσυρε τα στρατεύματά της από τον πόλεμο, διέλυσε τη συμμαχία με τον Χίτλερ και τάχθηκε στο πλευρό των πρώην αντιπάλων της και δικών μας συμμάχων. Αυτό προέβλεπε και απαλλαγή των Δωδεκανήσων από τα Ιταλικά δεσμά και άνοιγε το δρόμο για την επανένωσή τους με την Ελλάδα. Πανηγύρι ολόκληρο στήθηκε τότε... Τα καφενεία άνοιξαν, το γλέντι άναψε και ο κόσμος με ανείπωτη χαρά γιόρταζε την λευτεριά του. Κάποιοι ...θερμόαιμοι κινήθηκαν τότε, για να πάνε να συλλάβουν την αστυνομική δύναμη, όμως επεκράτησε η γνώμη των ψυχραιμοτέρων. Κι είχαν όλοι τους την ικανοποίηση να αντικρύσουν την επομένη, τους Καραμπινιέρους, απογυμνωμένους από εξουσία, προβληματισμένους για την άγνωστη τύχη που τους ανέμενε και φοβισμένους για τυχόν αντίποινα. Και τότε φάνηκε το Νισύρικο μεγαλείο. Τους πλησίασαν, τους αγκάλιασαν, τους συμπαραστάθηκαν, τους ενεθάρρυναν, δηλώνοντας τους πως θα είναι στο πλευρό τους, σε ό,τι χρειαστούν. Και μέσα σ' αυτό το κλίμα πέρασε ο καιρός, ως την ημέρα, που Άγγλοι κομάντος τους συνέλαβαν και τους μετέφεραν στο ...άγνωστο.

Ματιές στα περασμένα

ΟΙ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Πολλοί είναι οι αναγνώστες μας, που προφορικά ή γραπτά, εκφράζουν ικανοποίηση, γιατί μέσω της εφημερίδας πληροφορούνται γεγονότα και καταστάσεις του παρελθόντος, άγνωστα, όμως εν πολλοίς χρήσιμα και ενδιαφέροντα. Υπάρχει βέβαια και η αντίθετη άποψη, που κάνει λόγο για ...παρελθοντολογία, όμως ας μη τα θέλουμε όλα δικά μας. Είναι δυνατό, ύστερα από τον τόσο θόρυβο που γίνεται για το εμβόλιο του κορονοϊού, ύστερα από τις τόσες... μάχες, που δίδονται για να επικρατήσει το αντιεμβολιαστικό κίνημα, είναι δυνατό να μη θυμηθούμε τους δικούς μας παιδικούς εμβολιασμούς ; Να μη θυμηθούμε την...τρομάρα μας, όταν βλέπαμε το γιατρό νάρχεται στο σχολείο, με μια σύριγγα –σακοράφα κι όχι με τα σημερινά τριχοειδή, για να μας μπολιάσει κατά του τύφου; Καθιερωμένο ήτανε τότε το αντιτυφικό εμβόλιο, που γινόταν σε δυο δόσεις κάθε χρόνο, αφού η αρρώστια του τύφου θέριζε, ιδιαίτερα τις νέες ηλικίες.. Και μπαίναμε όλα τα παιδιά αδιαμαρτύρητα στη γραμμή, περιμένοντας με υπομονή τη σειρά μας. Γνωρίζαμε τα επακόλουθα από την αντίδραση, αφού ο εμβολιασμός επαναλαμβανόταν κάθε χρόνο. Γνωρίζαμε ότι θα ακολουθούσε υψηλός πυρετός, πρήξιμο στο χέρι, πόνοι αφόρητοι, ατονία, ακεφιά. Όμως ήμασταν προετοιμασμένοι να αντέξομε, αφού ήταν ο μόνος τρόπος για να αντισταθούμε κατά του. Οι δυο- τρεις πρώτες μέρες ήταν πραγματικά δύσκολες, όμως πριν καλά-καλά συνέλθομε, ερχόταν, μετά από μια εβδομάδα, η δεύτερη δόση για να αρχίσει η ταλαιπωρία πάλι από την αρχή.. Η ίδια ταλαιπωρία και τον επόμενο χρόνο, όταν έπρεπε να γίνει η αναμνηστική δόση. Μας ανέμενε όμως και άλλη δοκιμασία με το εμβόλιο της ευλογιάς, τον δαμαλισμό, εξίσου επώδυνο, και με πολύ πιο σοβαρά επακόλουθα, Με χάραγμα στο μπράτσο έμπαιναν στον οργανισμό τα αντισώματα και την επομένη στο τραύμα σχηματιζόταν φούσκα με πύον, που αν έσπαζε, τότε τα πράγματα γίνονταν δύσκολα. Γι' αυτό καλύπταμε το τραύμα με κοίλο κάλυμμα, συνηθισμένο ήταν το κέλυφος της πατελίδας, για να μην έρχεται το τραύμα σε επαφή με το ρούχο. Αφόρητοι κι εδώ οι πόνοι, υψηλός ο πυρετός, ακινησία στο χέρι, ακεφιά, ανορεξία, όμως έπρεπε να αντέξομε, για να αποφύγομε την αρρώστια. Κανένας δεν διενοείτο να αρνηθεί ή να αντιδράσει, γιατί οι συνέπειες θα ήταν ολέθριες, ίσως και θανατηφόρες. Με αποτέλεσμα, και στη μια και στην άλλη περίπτωση, να καταπολεμηθεί η αρρώστια, να περιοριστεί, ακόμα και να μηδενιστεί, ο αριθμός των κρουσμάτων και όλα τα ...εν δυνάμει (κατά τη σημερινή έκφραση) θύματα, να μπορούν να απολαμβάνουν τη ζωή, με όλες τις χαρές της.

Σταγόνες από την παράδοσή μας: Η Κούννα

Δεν είχε προσκλητήρια ο παλιός Νισύρικος γάμος, ούτε και μπομπονιέρες, με τρία κουφέτα, τυλιγμένα σε μισό μέτρο τούλι. Αλλ' ούτε και οι καλεσμένοι προσέφεραν δώρα, τυλιγμένα σε φανταχτερό περιτύλιγμα, όπως συμβαίνει σήμερα.. Όλα ήταν απλά και πρακτικά. Αντί για προσκλητήριο, υπήρχαν τα «Καλέσματα». Πομπή από συγγενείς και φίλους, άνδρες και γυναίκες, με επικεφαλής τα μουσικά όργανα, που περιέρχονταν στους δρόμους και προσκαλούσαν τον κόσμο με τραγούδια, όπως:

Φίλοι, γνωστοί και συγγενείς και γείτονες και ξένοι

Αύριον εις το γάμο μας είστε προσκαλεσμένοι.

Αντί για δώρα προσφέρονταν χρήματα. Μετά το τέλος του μυστηρίου, το ζευγάρι των νεονύμφων, με τα στέφανα στο κεφάλι, παρέμεναν στη θέση τους και περνώντας, πρώτα οι γονείς και συγγενείς και μετά οι λοιποί καλεσμένοι, φιλούσαν τα στέφανα, έδιναν την ευχή τους και μετά καρφίτσωναν το δώρο τους σε χαρτονόμισμα, στο πέτο του γαμπρού και στο φόρεμα της νύμφης. Κατά το έθιμο, οι γονείς και οι στενοί συγγενείς καρφίτσωναν χρυσά νομίσματα, λίρα, τούμπλα, ή και πεντόλιρο. Τέλος αντί για μπομπονιέρα, υπήρχε η «κούννα». Δίπλα στο ζευγάρι είχε πάρει θέσει ο ιερέας, ο οποίος κρατούσε δίσκο, με ένα μπολ στη μέση, που περιείχε μέλι και αποφλοιωμένη αμυγδαλόψιχα, την κούννα. Και καθένας που χαιρετούσε το ζευγάρι, άνοιγε το στόμα και ο παπάς του πρόσφερε τη ...δόση του, με το ίδιο πάντα κουταλάκι, χωρίς, έστω και υποψία για μετάδοση νοσήματος, κάτι που σήμερα, κατά κόρρον συζητείται, με αφορμή τη Θεία Κοινωνία. Και επειδή ήταν η εποχή, που ο παπάς, αντί για μισθό είχε τα τυχερά, καθένας, που έπαιρνε την «κούννα», έρριχνε στο δίσκο τον...οβολό του. Κι όταν τελείωνε ο χαιρετισμός και το ζευγάρι ξεκινούσε για το σπίτι, στο στήθος ήταν κρεμασμένο ολόκληρο σεντόνι από χαρτονομίσματα.

Τελευταία, σε προσκλητήρια γάμων εκτός Νισύρου, διαβάζομε τη σημείωση, πως έχει ανοιχθεί λογαριασμός σε Τράπεζα, στον οποίο μπορούν οι καλεσμένοι να καταθέτουν χρήματα αντί για δώρο. Λέτε να αναβιώνει η Νισυριακή παράδοση;

Πρό εβδομηντακονταετίας

ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΑΘΟΥΣ ΜΕ ΘΥΜΑ ΝΙΣΥΡΟΠΟΥΛΑ

Το πρόσφατο στυγερό έγκλημα πάθους, που συνέβη στη Ρόδο, έφερε στην επικαιρότητα παρόμοιο συμβάν, που σημειώθηκε πάλι στη Ρόδο, στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, με θύμα μια νέα, πανέμορφη Νισυροπούλα. Ένα γεγονός, που βύθισε σε πένθος τη Νίσυρο και συντάραξε την ευρύτερη Δωδεκανησιακή κοινωνία, πολύ περισσότερο μάλιστα, αφού το θύμα ήταν μέλος οικογένειας καταξιωμένης και ευφήμως γνωστής στην κοινωνία της Ρόδου. Η κοπέλα βρέθηκε στην Κέρκυρα, ως πλήρωμα αγωνιστικής λέμβου του Ναυτικού Ομίλου Ρόδου (ΝΟΡ), η οποία θα μετείχε στους Πανελλήνιους κωπηλατικούς αγώνες, που θα διεξήγοντο στο νησί. Εκεί γνώρισε και ερωτεύτηκε συναθλητή της, επίσης Ρόδιο, χάρηκαν τον έρωτά τους, ορκίστηκαν «αιώνια πίστη και αφοσίωση», όταν όμως έφθασαν στη Ρόδο, πληροφορήθηκε πως εκείνος ήταν έγγαμος και πατέρας παιδιού. Κι αμέσως, χωρίς, δεύτερη σκέψη, του γνώρισε πως χωρίζουν και να μη την ξαναενοχλήσει. Οπότε εκείνος, λες και ήταν προετοιμασμένος, έβγαλε το όπλο από τη τσέπη, έρριξε τη μια σφαίρα στο κορίτσι, τραυματίζοντάς το σοβαρά και τη δεύτερη στον εαυτό του, που τον τραυμάτισε θανάσιμα. Η κοπέλα νοσηλεύτηκε για πολλούς μήνες στο νοσοκομείο της Ρόδου, με σοβαρό τραύμα στη σπονδυλική στήλη, που της προκάλεσε πλήρη ακινησία. Ήταν τότε δύσκολες οι εποχές, πολλές οι στερήσεις, τα πάντα υπολειτουργούσαν, με κύριο μέλημα την επούλωση των πληγών, που άφησε πίσω του ο πόλεμος. Έτσι, παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες, ούτε η ιατρική περίθαλψη, ούτε η φαρμακευτική υποστήριξη, μπόρεσαν να αναστρέψουν την κατάσταση. Ώσπου στο τέλος το θύμα υπέκυψε.

ΝΙΣΥΡΙΑΚΗ ΚΑΠΝΟΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΝΙΣΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Η αναφορά, σε περασμένο φύλλο, στις Νισύρικες βιοτεχνίες και στα επαγγέλματα κάποιων παλιότερων εποχών, άνοιξε τον ασκό των...αναμνήσεων, κι ένα –ένα έρχονται στην επιφάνεια κι άλλα ξεχασμένα σήμερα, επαγγέλματα, όπως αυτά, για τα οποία γίνεται λόγος στη συνέχεια.

Τσιγάρα Ιταλικά, προϊόντα της Ροδιακής καπνοβιομηχανίας TEMI (Tabacci Egei Maniffatura Italiana), χρησιμοποιούσαν οι δωδεκανήσιοι καπνιστές στη διάρκεια της Ιταλικής κατοχής των νησιών. Ευρείας κυκλοφορίας τσιγάρα ήταν τα Rodi. Lido, Cert, Tatlicert κ.α. που διετίθεντο σε πακέτο, αλλά και χύμα. Όμως στη διάρκεια του πολέμου το TEMI έκλεισε κι ο κόσμος του...καπνίσματος έμεινε από τσιγάρα, γι' αυτό και μπήκε σε χρήση ο καπνός και το τσιγαρόχαρτο. Στη Νίσυρο όμως κάποιοι εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία και ίδρυσαν βιοτεχνία παραγωγής τσιγάρων, με αυτοσχέδια τεχνικά μέσα.

Πιο συστηματικές και πιο παραγωγικές ήταν οι τσιγαροβιοτεχνίες του συνεταιρισμού «Γενάς-Βογιατζής», του Προκόπη Καρπαθάκη και του Μιχάλη Καλέζη. Απασχολούσαν πολλά εργατικά χέρια, κυρίως νέους ανθρώπους, όπως ο γράφων και άλλοι ομήλικοί του, άλλοι για να φτιάχνουν ...τσιγαροσωλήνες, άλλοι να τους γεμίζουν με καπνό με αυτοσχέδια γεμιστήρια κι άλλοι να καθαρίζουν τις προεξοχές του καπνού και να στοιβάζουν τα τσιγάρα σε κούτες. Κράτησε για πολύ αυτή η παραγωγή, με το προϊόν μέρα με τη μέρα να γίνεται πιο επιτυχημένο, ώσπου στο τέλος δε διέφερε σε τίποτε από το τυποποιημένο.

Σε ανάπτυξη όμως βρισκόταν και η οινοπνευματοποιία, με κύρια προϊόντα το κρασί και την «κουκχουζίνα» (τσίπουρο). Σε πολλά μεγάλα χωράφια υπήρχαν οι «κρεφτές»,ειδικές εγκαταστάσεις με το λινό, στον οποίο συγκεντρώνονταν, από τα γύρω αμπελοχώραφα τα σταφύλια κι άρχιζε το πάτημα. Ξυπόλυτοι και με λίγο νερό στα πόδια, γιατί το νερό ήταν δυσεύρετο, έμπαιναν κι έπιαναν δουλειά οι ...πατητές. Και σε λίγο άρχιζε να τρέχει ο μούστος σαν νερό, συγκεντρωνόταν σε βαρέλια και πήγαινε για κρασί, ενώ τα κοτσάνια και τα τσίκουδα που έμεναν, μεταφέρονταν στο ρακοκάζανο κι άρχιζε το βράσιμο και η διαδικασία του «καζανέματος».Κι ύστερα έρχονταν οι «ταμεζάνες» και γέμιζαν με κουκχουζίνα-κουμπάνια για το χειμώνα.

Την ίδια εποχή στο υπόγειο του καταστήματος Φιλίππου Ι. Φιλίππου, στο ισόγειο του Δημαρχιακού καταστήματος, λειτουργούσε εγκατεστημένος σπαστήρας παραγωγής αμυγδαλόψιχας. Απασχολούνταν πολλές εργάτριες, άλλες στο χειρισμό του σπαστήρα, που έσπαζε τα αμύγδαλα κι άλλες στη διαλογή και το σάκιασμα της αμυγδαλόψιχας, η οποία στη συνέχεια προωθείτο σε αγορές εκτός Νισύρου. Κι ήταν γερό το μεροκάματο, αλλά και σημαντικά τα ποσά, που εισέπρατταν οι παραγωγοί αμυγδάλου. Αξία όμως είχε και το πικραμύγδαλο, που αποτελούσε την πρώτη ύλη για τη σουμάδα, παραδοσιακό προϊόν του οποίου η παρασκευή χρονολογείται από τα χρόνια εκείνα. Αλλά και η παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων, βρισκόταν σε ακμή, καθιστώντας αυτάρκη τη Νίσυρο. Το Νισύρικο γάλα κάλυπτε τις ανάγκες του νησιού, ενώ το τοπικό τυρί καθιστούσε σπάνια την παρουσία τυριού εισαγωγής στα καταστήματα τροφίμων. Σήμερα, που τα αδέσποτα ζώα έχουν ξεπεράσει κατά πολύ τη βοσκοϊκανότητα του νησιού, η Νίσυρος περιμένει εμφιαλωμένο γάλα και τυρί από την Αθήνα για να καλύψει τις ανάγκες της.

25 ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΟΙΔΙΜΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ

Από γνωστή εκκλησιαστική ιστοσελίδα, αλιεύσαμε πρόσφατα, την είδηση που ακολουθεί:

«Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τον αγαπητό αδελφό και συλλειτουργό, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δράμας κ. Παύλο για την δημοσίως εκφρασθείσα πρόθεση του, να μελετήσει η Εκκλησία της Ελλάδος το ζήτημα της ενδεχόμενης αγιοκατατάξεως του αοίδιμου Προκατόχου του μακαριστού κυρού Θεολόγου, ανδρός εγνωσμένης αρετής και ειρήνης.

Ήδη συγκεκριμένα βήματα έχουν γίνει προς την κατεύθυνση αυτή, παρά τα υφιστάμενα εμπόδια.

Πόθος όλων μας είναι η ευόδωση του εγχειρήματος, ώστε παρά τα λάθη και την παθογένεια της τότε εποχής, να αναδειχθεί ότι σε κάθε χρονική περίοδο υπάρχουν οι άνθρωποι του Θεού που καταθέτουν την μαρτυρία της Πίστεως».

Την αρχική έκπληξή μου διεδέχθη η αμφιβολία. Μήπως δεν διάβασα καλά; Είναι δυνατόν; Κι' όμως η είδηση είναι σωστή.

Αυτομάτως, ήλθαν στη σκέψη μου τα συναισθήματα που με κατέλαβαν, όταν το μεσημέρι της 3ης Αυγούστου του 1996 έφθασα στη Λάρισα, για να παραστώ, ως ταπεινός προσκυνητής, στην εξόδιο ακολουθία του μακαριστού μητροπολίτου Λαρίσης, Πλαταμώνος και Τυρνάβου κυρού Θεολόγου, του από Νισύρου, ο οποίος είχεν εκδημήσει προς Κύριον την 31ην Ιουλίου του ιδίου έτους.

Ευρισκόμουν σε μια νεκρή και έρημη πόλη και εις μάτην έψαχνα να βρω κάποιον για να ρωτήσω πού ήταν η εκκλησία του Αγίου Αχιλλείου. Κι όταν τελικώς έφθασα εκεί, είδα έκπληκτος ότι ολόκληρος ο λαός της πόλεως, αλλά και από άλλες όμορες πόλεις ήταν εκεί, για να πει το στερνό αντίο στον πνευματικό του πατέρα και να δείξει το σεβασμό, την αγάπη και την αφοσίωσή του προς το πρόσωπό του. Και μετά το πέρας της ακολουθίας, έκπληκτος, παρακολουθούσα αυτό το τεράστιο πλήθος, να βροντοφωνεί ασταμάτητα: «Άγιος, άγιος».

Τότε, ήλθαν στη μνήμη μου τα λόγια της θείας μου Μαρίας, μετέπειτα πρεσβυτέρας, όταν εξάχρονο παιδάκι, παρακολουθούσα μαζί της τις ομιλίες και όλα τα τεκταινόμενα, από την επίσκεψη στη Νίσυρο, το 1949, τριών Νισυρίων φοιτητών, των αδελφών Ιακώβου, (ανωτάτου δικαστικού κει μετέπειτα μοναχού της μονής Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους) και Νικολάου (μετέπειτα Μητροπολίτου Θεολόγου) Πασχαλίδη, και του Ιωάννου Καρπαθίου, φοιτητή Ιατρικής, οι οποίοι ήλθαν από την Αθήνα για να τονώσουν το θρησκευτικό και εθνικό φρόνημα των μόλις απελευθερωθέντων Δωδεκανησίων. Κι εγώ, εντυπωσιασμένος απ' όλα αυτά και από το γεγονός ότι όλοι οι κάτοικοι παρακολουθούσαν τις εκδηλώσεις των φοιτητών, ρώτησα την «καλήν κ'αγαθήν» (με την αρχαιοελληνική έννοια) θεία μου, ποιοί ήσαν αυτοί οι ξένοι. Η απάντησή της ήταν, «είναι παιδιά του Θεού». Έτσι γνώρισα τον μετέπειτα μητροπολίτη Λαρίσης, ως παιδί του Θεού. Κι αργότερα, άκουγα την μυριόστομη ιαχή, «άγιος, άγιος». Και τώρα, ήλθε η είδηση που ανέφερα στην αρχή.

Είναι δεδομένο, ότι όταν κοινολογηθεί η είδηση, εμμονικοί, ανιστόρητοι και φανατικοί, τυφλωμένοι από το πάθος, θα αρχίσουν τις αντιδράσεις. Ας σκεφτούμε, τι έγινε με τον Άγιο Νεκτάριο. Ο μακαριστός Θεολόγος, δεν έχει ανάγκη από την τυπική αγιοκατάταξη. Σημασία έχει η άποψη του πιστού λαού του Θεού, του λαού που του ενεπιστεύθη ο Θεός, και η οποία εξεφράσθη και κατά την εξόδιο ακολουθία, αλλά και εξακολουθεί να εκφράζεται και μέχρι σήμερα.

Ένα μόνο θα τονίσω. Παρά την ένταση των παθών της εποχής εκείνης, η ίδια η Εκκλησία της Ελλάδος, τότε, ήρε το επιτίμιον της ακοινωνησίας μόνο για τον Θεολόγο και κατά την εκδημίαν του, απεφάσισε να του αποδοθούν τιμές μητροπολίτου εν ενεργεία. Για τον κάθε νουνεχή και απροκατάληπτο, αυτές οι δυο ενέργειες, δίδουν πειστική απάντηση για το ποιος ήταν πραγματικά ο Θεολόγος.

Ίσως πρέπει να τονιστεί εδώ, ότι η περιουσία την οποίαν κατέλιπε μετά τον θάνατό του ήταν είκοσι πέντε (25) δραχμές, ναι είκοσι πέντε δραχμές, και καθ' όλη τη ζωή του εφιλοξενείτο στο σπίτι της αδελφής του αείμνηστης Μαρίκας Ν. Γιαννάκη, στη Νέα Σμύρνη, (είχε κτισθεί από τον Ν. Γιαννάκη, πολύ πριν την εις επίσκοπον εκλογή του Θεολόγου), αφού δεν είχε δικό του σπίτι.

Λεπτομέρειες για την όλη υπόθεση του Κυρού Θεολόγου και την πνευματική διαθήκη του, υπάρχουν στο άρθρο του υπογράφοντος, «*Μνήμη Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κυρού Θεολόγου του από Νισύρου*», στα ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ τ.14/2000, σ. 185-199, www.nisyriakesmeletes.gr ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

ΜΕ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΜΠΑΝΗ «ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩ - ΝΙΣΥΡΟΥ»

Ο Έπαρχος Κω-Νισύρου Γιάννης Καμπανής υπό την ιδιότητά του ως γιατρός και Αντιπρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Κω, υπέβαλε πρόταση προς τον Πρόεδρο του Συλλόγου και προς τον Πρόεδρο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, όπως ο Ιατρικός Σύλλογος Κω, μετονομαστεί σε «Ιατρικό Σύλλογο Κω-Νισύρου».

Σε έγγραφο, που υπέβαλε προς τους δυο φορείς, ο κ. Καμπανής, αιτιολογεί την πρότασή του, επικαλούμενος το γεγονός ότι :

α.- οι υπηρετούντες στη Νίσυρο γιατροί, για να μπορούν να ασκούν τα καθήκοντά τους, είναι υποχρεωτικά εγγεγραμμένοι στον Ιατρικό Σύλλογο Κω.

β.- Το όνομα της Περιφερειακής Ενότητας είναι «Κω – Νισύρου»

γ.- Ο τίτλος της Ιεράς Μητροπόλεως είναι «Κώου και Νισύρου»

και εκφράζει τη βεβαιότητα, πως και οι δυο φορείς, θα εξετάσουν ευνοϊκά το αίτημα και θα προβούν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε να έλθουν αρωγοί στην προσπάθειά του.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

α. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Η Ιερά Μητρόπολις Κώου και Νισύρου αγωνιούσα για την κατήχηση του ποιμνίου της διοργανώνει και εφέτος κατηχητικές συνάξεις ενηλίκων, παιδιών και εφήβων.

Α) Η κατήχηση ενηλίκων θα πραγματοποιείται από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κώου καί Νισύρου κ. Ναθαναήλ, στην Πνευματική Εστία της Ιεράς Μητροπόλεως, κάθε Τετάρτη με δύο διαδοχικές συναντήσεις η πρώτη στις 5.00-6.00 μ.μ. για ενήλικες και η δεύτερη στίς 6.00-7.00 μ.μ. για νέους και νέα ζευγάρια. Οι κατηχητικές συναντήσεις θα ξεκινήσουν την Τετάρτη 20 Οκτωβρίου 2021.

Β) Στην ενορία Αγίου Παύλου πόλεως Κώ το Κατηχητικό για παιδιάΔημοτικού και Γυμνασίου-Λυκείου θα γίνεται στον Ιερό Ναό κάθε Κυριακή 11.30 π.μ. με 12.30 μ.μ. Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν την Κυριακή 24 Οκτωβρίου.

Γ) Στην ενορία Αγίου Αθανασίου και Αρχαγγέλου Γαβριήλ Πλατανίου το κατηχητικό για παιδιά του Δημοτικού θά γίνεται κάθε Κυριακή 11.00 με 12.00 το μεσημέρι. Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν την Κυριακή 17 Οκτωβρίου.

Δ) Στην ενορία Αγίου Νικολάου Πυλίου το κατηχητικό για παιδιά τού ημοτικού θά γίνεται κάθε Σάββατο 12.00 με 1.00 μ.μ. Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν το Σάββατο 23 Οκτωβρίου.

Ε) Στην ενορία Είσοδίων Θεοτόκου Κεφάλου θα γίνονται οι εξής κατηχητικές συναντήσεις: Κατηχητικό ενηλίκων στον Ιερό Ναό κάθε Πέμπτη 5.00 με 6.00 μ.μ. Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν την Πέμπτη 21 Οκτωβρίου. Κατηχητικό για παιδιά του Δημοτικού και Γυμνασίου στην Αίθουσα του Ιερού Ναού κάθε Κυριακή 12.00 με 1.00 μ.μ. Οι συναντήσεις θα ξεκινήσουν την Κυριακή 24 Οκτωβρίου.

ΣΤ) Γιά να ενημερωθείτε για την Κατήχηση παιδιών και ενηλίκων στις υπόλοιπες ενορίες σας παρακαλούμε να απευθύνεστε στους ιερείς των Ενοριών.

Ζ) Σε όλες τις κατηχητικές συναντήσεις είναι υποχρεωτική η τήρηση των μέτρων υγιεινής κατά του Covid-19, η χρήση μάσκας και των προβλεπομένων αποστάσεων.

β- ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΡΕΩΣΗ ΤΟΥ «ΟΞΟΥ»

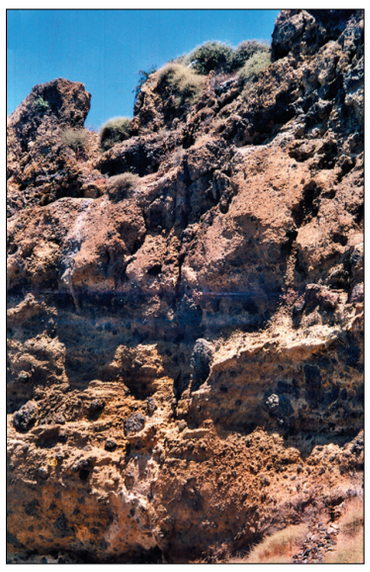

Με πρωτοβουλία της Μητροπόλεως Κώου και Νισύρου, πραγματοποιήθηκε στο Ναό της Ποταμίτισσας συγκέντρωση κατοίκων και παραθεριστών, με θέμα την επανέναρξη των εργασιών στερέωσης του «Οξού». Απευθυνόμενος προς τους συγκεντρωθέντες ο Μητροπολίτης κ. Ναθαναήλ, αναφέρθηκε στην αγάπη των απανταχού Νισυρίων προς το μοναστήρι της Σπηλιανής και στην υποχρέωση τους να φροντίσουν για την προστασία του από τον κίνδυνο, που το απειλεί, λόγω της φθοράς, και της προκεχωρημένης αποσάθρωσης, που έχει υποστεί ο βράχος, «ο Οξός», πάνω στον οποίο στηρίζονται τα κτίσματα της Μονής.

Όπως ανέφερε, επειδή το Κράτος και η Αυτοδιοίκηση δεν ανταποκρίθηκαν στις εκκλήσεις για βοήθεια, η Μητρόπολις ανέλαβε την πρωτοβουλία και συνέταξε ήδη σχετική μελέτη, που προβλέπει τον τρόπο θεραπείας του προβλήματος, ενώ προέβη και στη συγκρότηση επιτροπής, η οποία ανέλαβε να ενημερώσει τόσο το Δήμο, όσο και την Περιφέρεια και να ζητήσει τη συνεργασία τους. Όμως κανένας από τους δύο δεν ανταποκρίθηκε, ούτε απάντησε στην επιστολή, που τους απεστάλη. Κατόπιν αυτού, όπως δήλωσε, η επιτροπή θα συνεχίσει μόνη της την προσπάθεια, με όσα προβλήματα και αν προκύψουν, δείχνοντας το δρόμο της αγάπης και της αφοσίωσης, με όσους προσφέρονται να διακονήσουν την Παναγία Μητέρα μας, ώστε να προκύψει λύση, που θα είναι καρπός όλων των φορέων του νησιού και θα αποτελέσει παράδειγμα ενότητας και αγάπης, για όλες τις επερχόμενες γενιές.

ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΝΟΔΙΚΗΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΕ Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ VITEX

Όπως μετέδωσαν τα μέσα ενημέρωσης, η επιτροπή βραβεύσεων των Growth Awards, βράβευσε την εταιρεία χρωμάτων VITEX των αδελφών Γιαννίδη, γιατί σε αξιολόγηση, που πραγματοποίησε, διεπίστωσε ότι η VITEX σημείωσε εξαιρετικές επιδόσεις, ακολουθώντας ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο αειφορίας, ενσωματώνοντας περιβαλλοντικά, κοινωνικά κριτήρια και κριτήρια διακυβέρνησης.

Ο C.E.O. της Εταιρείας Αρμόδιος Γιαννίδης μετά την απονομή του βραβείου

Τα Growth Awards, είναι ένας φορέας, που αποβλέπει στην ανάδειξη και επιβράβευση των ελληνικών επιχειρήσεων, που ξεχωρίζουν για τη σταθερή ανοδική τους πορεία, τις βέλτιστες πρακτικές και την προσαρμοστικότητα, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση ενός ανθεκτικού και ευέλικτου επιχειρηματικού τοπίου στην Ελλάδα. Η αξιολόγηση έγινε σε 8.000 περίπου επιχειρήσεις, με βάση χρηματοοικονομικά μεγέθη και δείκτες, καθώς και συγκεκριμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά και νικήτριες ανεδείχθηκαν μόνο 6, μεταξύ των οποίων και η VITEX.

Παραλαμβάνοντας το βραβείο ο C.E.O. της εταιρείας Αρμόδιος Γιαννίδης, δήλωσε ότι, «στόχος της VITEX είναι η βελτίωση και η αναβάθμιση της κουλτούρας των εμπλεκομένων στις δραστηριότητές της. Συμμετέχομε ενεργά στην καθημερινότητα της κοινωνίας μας και προάγομε λύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος.

Η VITEX θα συνεχίσει να προσπαθεί, να δημιουργεί, να καινοτομεί, να αναλαμβάνει επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και να διαδραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στην πορεία της Ελληνικής οικονομίας στην Ελλάδα και στο εξωτερικό».

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΜΑΤΙΔΗΣ ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ

Στην περιοχή της Φλόριδας επεκτείνει τις επιχειρήσεις του ο συμπατριώτης μας μεγαλοεπιχειρηματίας Γιάννη Κατσιματίδης. Στις 18 Οκτωβρίου θεμελίωσε εκεί πολυώροφο κτήριο αποτελούμενο από 49 ορόφους με πολυτελή διαμερίσματα, βεράντες με θέα, με πισίνες και γενικά με όλες τις ανέσεις, που χρειάζεται μια σύγχρονη κατοικία ή χώρος γραφείου.

Το κτήριο ανεγείρεται σε περιοχή, που παρουσιάζει ρεκόρ ηλιοφάνειας, ενώ η ανέγερση, όπως ο ίδιος δήλωσε, αποτελούσε επιθυμία της συζύγου του Μάρκο, γιατί η περιοχή αποτελούσε τόπο κατοικίας των γονέων της και η ανάπτυξη και δόμησή της αποτελούσε παιδικό της όνειρο.

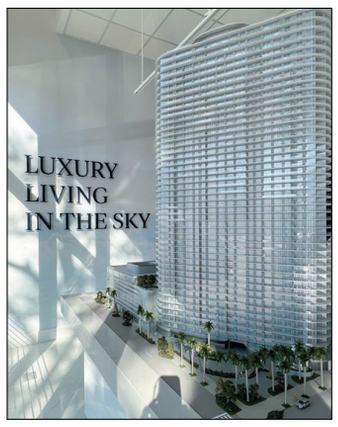

Σημειώνεται ότι ο Γιάννης Κατσιματίδης, σε πρόσφατη απογραφή κατετάγη εκ νέου ανάμεσα στους πλουσιοτέρους ανθρώπους της υφηλίου, με περιουσία, που υπερβαίνει τα 3,7 δις δολάρια.

Παρ' όλα αυτά, από άποψη οικονομικής υποστήριξης, έχει γυρίσει την πλάτη προς τη γενέτειρά του Νίσυρο, περιοριζόμενος στον να την επικαλείται σε κάθε ευκαιρία ως τον τόπο γέννησης του. Κι έτσι φροντίζει τουλάχιστο να τη διαφημίζει και να την προβάλλει ως τα ...πέρατα της Γης. Και μια τέτοια προβολή, πάντα είναι επωφελής.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΔΡΑ ΤΗΣ UNESCO

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Σε ειδικήν εκδήλωση, που οργανώθηκε στη Νίσυρο από την έδρα της UNESCO στην Αθήνα, σε συνεργασία με το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, το Δήμο και τη διεύθυνση του δημοτικού σχολείου Νισύρου, έγινε η απονομή των βραβείων του διαγωνισμού ζωγραφικής, που προκήρυξε η UNESCO μεταξύ των μαθητών του δημοτικού σχολείου Νισύρου κατά την περασμένη σχολική χρονιά.

Θέμα του διαγωνισμού, στον οποίο πήραν μέρος όλοι οι μαθητές, ήταν «Ζωγραφίζοντας το νησί μου», κι απενεμήθησαν, πρώτο βραβείο στο μαθητή Ανδρέα Ιωακειμίδη, δεύτερο στην Άλσα Μαμώλη και τρίτο στη Ρίνα Κακακιού. Τα βραβεία απένειμαν ο Διευθυντής της έδρας της UNESCO, καθηγητής Δ.Εμμανουλούδης, ο Διευθυντής του εργαστηρίου Κλιματολογίας του ΕΚΠΑ καθηγητής Π. Νάστος και ο Δήμαρχος Νισύρου Χριστ. Κορωναίος, ο οποίος προσέφερε στους μαθητές και αναμνηστικά δώρα.

Μετά το πέρας της τελετής, ο καθηγητής Εμμανουλούδης ενημέρωσε το διδακτικό προσωπικό του σχολείου για τα οφέλη, που θα προκύψουν για το σχολείο, από ενδεχόμενη ένταξη του στο παγκόσμιο δίκτυο ASPNET της UNESCO school. όπως προβλέπεται από τις διαδικασίες ένταξης σε Γεωπάρκο της UNESCO του ηφαιστείου της Νισύρου. Ο Διευθυντής και το λοιπό διδακτικό προσωπικό άκουσαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον το συνομιλητή τους και ζήτησαν οδηγίες για να ετοιμάσουν οι ίδιοι τον προβλεπόμενο, για την ένταξη, φάκελο πληροφοριών.

Ο καθηγητής Εμμανουλούδης είχεν επίσης συνάντηση με εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων του νησιού, τους οποίους ενημέρωσε για την υποψηφιότητα του ηφαιστείου Νισύρου για ένταξη στο δίκτυο Γεωπάρκων της UNESCO και για τα οφέλη, που θα προκύψουν για το νησί, ενώ έδωσε πειστικές απαντήσεις σε απορίες και υποβληθέντα ερωτήματα. Στο τέλος συγκροτήθηκε επιτροπή από τοπικούς παράγοντες, οι οποίοι προσφέρθηκαν εθελοντικά να στηρίξουν, όπου και όσο απαιτηθεί, την προσπάθεια ένταξης, που ανέλαβε ο Δήμος.

Γιορτάζοντας την Ιστορική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940

Απ' ό,τι θυμάμαι...

Από τον
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

ΤΟ ΟΧΙ ΤΟΥ 1940

ΟΠΩΣ ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΑΝ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ ΚΑΙ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Απομονωμένοι, κρυφά από...τον κόσμο, ζούσαν στη διάρκεια του πολέμου οι κάτοικοι των ιταλοκρατούμενων μικρών νησιών της Δωδεκανήσου. Χωρίς τακτική συγκοινωνία, χωρίς τηλέφωνο, χωρίς εφημερίδα, (μόνο στη Ρόδο κυκλοφορούσε το όργανο της Ιταλική προπαγάνδας Mesagerro di Rodi), με το ραδιόφωνο και την τηλεόραση να είναι άγνωστα, ακόμα και ως έννοιες, μόνη πηγή πληροφόρησης ήταν τα όργανα της αστυνομίας, οι καραμπινιέροι, οι οποίοι άφηναν να βγει προς τα έξω εκείνο, που εκείνοι ήθελαν και όπως το ήθελαν. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα ακούστηκε κάποιο πρωί, πως η Ιταλία κήρυξε τον πόλεμο κατά της Ελλάδος. Ούτε κουβέντα για το ΟΧΙ του Μεταξά, για την επιστράτευση, για τους «φράχτες» που ύψωσαν τα Ελληνικά στρατεύματα στα Αλβανικά βουνά. Αυτά όλα τα κάλυψε η προπαγάνδα, η οποία αντίθετα άρχισε να βομβαρδίζει, πλέκοντας καθημερινά το εγκώμιο των Ιταλικών στρατευμάτων, τα οποία, μας έλεγαν, προελαύνουν ακάθεκτα κατά της Ελλάδος, αφήνοντας πίσω τους εκατόμβες πτωμάτων των Ελλήνων στρατιωτών.

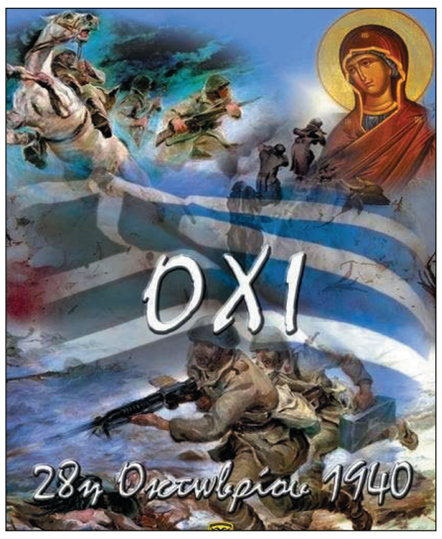

Πιο έντονη ήταν η προπαγάνδα στα σχολεία, όπου μετά τη συστηματική πλύση εγκεφάλου, για τις νίκες της Ιταλίας, μας υποχρέωναν να τραγουδούμε,με στεντόρεια τη φωνή, το Vincere-vincere e vinceremo in terra, cielo, e al mare...(νικούμε σε στεριά, ουρανό και θάλασσα). Μας μοίραζαν τότε και προπαγανδιστικά έντυπα, για να εδραιώσουν αυτά, με τα οποία μας παραμύθιαζαν προφορικά. Τίτλος τους ήταν Guerra al Ingilterra (Πόλεμος κατά της Αγγλίας), που παρουσίαζαν τόσο την Αγγλία, όσο και τις άλλες συμμαχικές δυνάμεις, αποδεκατισμένες, να εκλιπαρούν, τάχα,την Ιταλία να σταματήσει τον εναντίον τους πόλεμο. Μετά άρχισε το άλλο ...παραμύθι, πως ο Ντούτσε αποφάσισε να έρθει στην Αθήνα για να πιεί καφέ στην Πλατεία Συντάγματος.(στην comando piazza). Και όλα αυτά, την ώρα, που τα ελληνικά στρατεύματα είχαν εισβάλει στο Αλβανικό έδαφος, διαλύοντας τη μια μετά την άλλη, τις ιταλικές μεραρχίες. Μόνο όταν τελείωσε ο πόλεμος μπόρεσε ο κόσμος να μάθει το τι είχε συμβεί στην Αθήνα το ξημέρωμα της 28ης Οκτωβρίου του 1940.

Στο μεταξύ είχαν ανοίξει τα Ελληνικά σχολεία και ήταν θυμάμαι η αρχή νέας σχολικής χρονιάς, θαρρώ στα 1946, όταν, οι Άγγλοι τότε κατακτητές μας, οι Μπιεμέδες (Β.Μ.Α) έδωσαν την άδεια να εορταστεί, για πρώτη φορά, η 28η Οκτωβρίου ως Εθνική επέτειος. Μια επέτειος όμως, για την οποία, τουλάχιστον εμείς οι μαθητές ελάχιστα γνωρίζαμε, με την πλάστιγγα μάλιστα να κλείνει υπέρ της Ιταλίας, σύμφωνα με όσα μας είχε σερβίρει πριν η Ιταλική προπαγάνδα. Γι' αυτό όταν ακούσαμε τον αείμνηστο και πολυσέβαστο Διευθυντή μας Μάκη Κατσιματίδη να μας μιλάει για ό,τι συνέβη εκείνο το πρωινό, για την ιταμή ιταλική πρόκληση, για το ΟΧΙ του Μεταξά προς τον Γκράτσι, για τις σειρήνες, που ξεσήκωσαν την Αθήνα για τα επίστρατα ελληνόπουλα, που «με το χαμόγελο στα χείλη» έτρεχαν να προλάβουν τα τρένα για τα βόρεια σύνορα, αλλά και για τα νιάτα της Δωδεκανήσου, που έσπευσαν εθελοντικά να καταταγούν και να σχηματίσουν το Σύνταγμα εθελοντών Δωδεκανησίων κι ακόμα για τη νικηφόρα προέλαση των ελληνικών στρατευμάτων, τα οποία διέλυαν τη μια μετά την άλλη τις ιταλικές μεραρχίες στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας κ.α., ανέβηκε στα ύψη η εθνική μας περηφάνια και τα στήθη μας γέμισαν από εθνικό παλμό. Με τον ίδιο παλμό, που πήραμε μέρος στις επετειακές εορταστικές εκδηλώσεις, με λαμπαδηδρομία το απόγευμα, με χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες για το «εωθινό», με Δοξολογία στην κατάμεστη από κόσμο Ποταμίτισσα, όπου ο Δήμαρχος Πασχάλης Χριστοφόρου εξεφώνησε τον πανηγυρικό, εν μέσω ενθουσιωδών χειροκροτημάτων του εκκλησιάσματος, κι ύστερα μετάβαση στην Πλατεία της Ηλικιωμένης, όπου ήταν το κέντρο των εκδηλώσεων. Εκεί στη μόνη τότε πλατειούλα, που διέθετε ο οικισμός, στολισμένη με δάφνες και μυρτιές και πλέουσα στη Γαλανόλευκη. Εκεί στη γωνία της υπερυψωμένης εξέδρας του «Γνωμαγόρα», (στο κατάστημα σήμερα Βογιατζή), είχε στηθεί, για πρώτη φορά το Ηρώον, Ένα ξύλινο κατασκεύασμα σκεπασμένο με κάτασπρο σεντόνι, στην πρόσοψη του οποίου, φιγουράριζε, θυμάμαι η εικόνα «Θνήσκοντος στρατιώτου», έργο του δασκάλου –ζωγράφου Μανώλη Κρούσκου. Εκεί άναβε όλο το βράδυ ακοίμητη κανδήλα κι εκεί κατατέθηκαν στεφάνια εις μνήμην των πεσόντων κατά τον πόλεμο. Κατάμεστη ήταν η πλατεία από τον κόσμο, που έσπευσε να τιμήσει με την παρουσία του την ιστορική επέτειο, θεωρώντας την ως προάγγελο και της δικής του λευτεριάς. Ανάμεσα στο πλήθος και σε ιδιαίτερα τιμητική θέση είχε παραταχτεί η διμοιρία των νεοαπολυθέντων Νισυρίων εθελοντών της Μέσης Ανατολής. Όλοι με τις στολές τους, με επικεφαλής τον Λοχία Κώστα Γιαννάκη (τον Ρίμινη), υποκλίθηκαν με σεβασμό στη μνήμη των απολεσθέντων συναδέλφων τους, στη μνήμη των οποίων τηρήθηκε και ενός λεπτού σιγή. Ακολούθησε απαγγελία επίκαιρων ποιημάτων από τους μαθητές των σχολείων, ακούστηκαν για πρώτη φορά τα εμβατήρια «Περνάει ο στρατός της Ελλάδος φρουρός...», « Πάνω εκεί στης Πίνδου μας τις κορφές.....» « Των εχθρών τα φουσάτα περάσαν σαν το Λίβα, που καίει τα σπαρτά...» κ.α.

Και η εκδήλωση έκλεισε με ομιλία του Μάκη Κατσιματίδη, διανθισμένη από προσωπικές του εμπειρίες, γιατί ήταν από τους πρώτους, που έσπευσαν να καταταγούν στο Σύνταγμα των Δωδεκανησίων, κι αυτή του η απόφαση, λίγο έλειψε, να του στοιχήσει την ίδια τη ζωή του, όπως γράφουμε σε άλλη στήλη.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΕ ΤΟ «ΟΧΙ» ΤΟ 1940;

Πολύς λόγος γίνεται τα τελευταία χρόνια, για το ποιος είπε το ΟΧΙ, κατά την 28η Οκτωβρίου του 1940. σε μια προσπάθεια να αναθεωρηθεί η ιστορία και να ξαναγραφεί, κατά το πώς βολεύει αυτούς, που το επιδιώκουν.

Τα γεγονότα μιλούν από μόνα τους και δεν επιδέχονται αμφισβήτηση, ούτε παραχάραξη. Ήταν τρεις τα πρωί, όταν ο Ιταλός πρέσβης στη Αθήνα Εμμανουήλ Γκράτσι, ζήτησε επιμόνως να συναντήσει τον τότε Πρωθυπουργό Ιωάννη Μεταξά. Κι εκείνος σηκώθηκε άρον-πάρον από τον ύπνο και συνάντησε τον υψηλό νυχτερινό επισκέπτη του, ο οποίος χωρίς περιστροφές και προλόγους, του ανεκοίνωσε: «Έχω εντολή να σας επιδώσω αυτό το αίτημα της Χώρας μου και να πάρω αμέσως απάντηση». Και με το αίτημα- τελεσίγραφο η Ιταλία ζητούσε από την Ελλάδα, να επιτρέψει την διέλευση των παλικών στρατευμάτων από την Ελληνοαλβανική μεθόριο προς την Ελλάδα, με απώτερο στόχο να καταλάβουν στη συνέχεια κάποια στρατηγικά σημεία της Ελλάδος (λιμάνια, αεροδρόμια, σιδηροδρομικούς σταθμούς κλπ). Το τελεσίγραφο έθετε τρίωρη προθεσμία για απάντηση, σημειώνοντας «ειδ' άλλως κάθε αντίδραση θα καμφθεί δια των όπλων». Επομένως δεν εδίδετο χρόνος για εξέταση και μελέτη του αιτήματος.

Έπρεπε λοιπόν εκεί επιπόπου να δοθεί η απάντηση. Και τότε ακριβώς ο Μεταξάς πήρε τη μεγάλη απόφαση και έδωσε αρνητική απάντηση, χωρίς να πει τη λέξη ΟΧΙ, αλλά απευθύνοντας το ερώτημα στη Γαλλική γλώσσα, «Alors c'est la guerre;» (Λοιπόν πάμε για πόλεμο); Και η απάντηση από τον Ιταλό πρέσβη ήταν « Δεν είναι απαραίτητο. Η Ιταλική κυβέρνηση ελπίζει ότι θα αποδεχθείτε τους όρους της και θα επιτρέψετε να περάσει ο Ιταλικός στρατός». Και εις απάντηση ο Μεταξάς τον οδήγησε ως την έξοδο. Κι αμέσως μετά έσπευσε να ειδοποιήσει το Βασιλιά και να συγκαλέσει μέσα στη νύχτα το Υπουργικό συμβούλιο, ενώ ο κόσμος επληροφορείτο τα συμβάντα από το ραδιόφωνο και τις σειρήνες, που δονούσαν την ατμόσφαιρα. Αν λοιπόν με το ΟΧΙ εννοούμε την άρνηση της Ελλάδος να υποκύψει στον παλικό εκβιασμό και να ενδώσει στο παλικό τελεσίγραφο, που στην ουσία κήρυττε τον πόλεμο κατά της Χώρας μας, ΝΑΙ, αναμφισβήτητα το είπε ο Μεταξάς και μάλιστα σε μεταμεσονύχτιες ώρες, που ο κόσμος της Αθήνας κοιμόταν και μόνο η πρωθυπουργική κατοικία ήταν φωτισμένη. Αν όμως γίνεται λόγος για τη λέξη ΟΧΙ, αυτή καθεαυτήν, τότε, απ' ότι έχει γραφεί κατ' επανάληψη, το ΟΧΙ αποτέλεσε τίτλο κύριου άρθρου Αθηναϊκής εφημερίδας, την 29η Οκτωβρίου 1940, με συγγραφέα, πιθανότατα, τον Γεώργιο Βλάχο.

Όπως υποστηρίζουν άνθρωποι από το χώρο της ιστορίας και της πολιτικής, ο Μεταξάς ήταν μεν Πρωθυπουργός δικτατορικής κυβέρνησης. Όμως ο τρόπος με τον οποίο χειρίστηκε τα θέμα της παλικής πρόκλησης ήταν καθαρά πατριωτικός και εντελώς ανεπηρέαστος από τις πολιτικές του πεποιθήσεις και σ' αυτό ασφαλώς έπαιξε ρόλο η στρατιωτική του ιδιότητα και παιδεία. Κάποιοι μάλιστα υποστηρίζουν πως, αν το τελεσίγραφο απευθυνόταν προς πολιτικό πρόσωπο, ίσως ο χειρισμός με τη γλώσσα της διπλωματίας να οδηγούσε σε άλλες εξελίξεις, υπενθυμίζοντας την περίπτωση των Ιμίων !...

Η ΦΑΝΕΛΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Μετά το ΟΧΙ του Μεταξά, ο Ελληνικός στρατός προχώρησε προς τα Αλβανικά βουνά, για να αναχαιτίσει τις Ιταλικές μεραρχίες, που επέλαυναν ακάθεκτες κατά της Ελλάδος. Όμως ένα δεύτερο μέτωπο τους ανέμενε εκεί, εξίσου σοβαρό, το μέτωπο της κακοκαιρίας. Ακατάπαυστες οι χιονοπτώσεις έστρωναν με παχύ στρώμα τις πλαγιές και τα βουνά, ενώ ανυπόφορο το κρύο, καθιστούσε προβληματική ως αδύνατη την πορεία των επιχειρήσεων.

Όλες οι επιστολές, που έφταναν στα μετόπισθεν, διεκτραγωδούσαν την κατάσταση, που δημιουργούσαν οι καιρικές συνθήκες, εξ αιτίας των οποίων έκαμαν την εμφάνιση τους και ανησυχητικά κρούσματα κρυοπαγημάτων. Και τότε ο μεγάλος, ο καταξιωμένος δημοσιογράφος Γεώργιο Βλάχος, πήρε χαρτί και μολύβι και έγραψε στην εφημερίδα του. Όλες οι μανάδες, σύζυγοι, αδελφές, όλες οι Ελληνίδες νοικοκυρές, πρέπει να πάρουν στο χέρι βελόνες και μαλλί και να αρχίσουν να πλέκουν. Να πλέκουν γάντια, σκαπίνια, κασκόλ, πουλόβερ, αλλά και οι άνδρες να δώσουν ό,τι δικό τους έχουν σε καλή κατάσταση, για να ζεσταθούν τα φανταράκια μας.

Όλοι εμείς, έγραφε, στα μετόπισθεν, δεν τα χρειαζόμαστε, γιατί δεν θα κρυώσουμε, αλλά και αν κρυώσουμε, έχομε το σπίτι για να φυλαχθούμε, το τζάκι για να ζεσταθούμε και το πάπλωμα για να μας κουκουλώσει, την ώρα που οι φαντάροι μας, ανοίγουν αμπρί μέσ' στο χιόνι, για να προφυλαχτούν από την κακοκαιρία. Η υπόδειξη βρήκε πρόσφορο έδαφος σ' όλη τη Χώρα, ευαισθητοποίησε κόσμο και κοσμάκι κι αμέσως οι βελόνες έπιασαν δουλειά. Σε λίγες μέρες βαγόνια ολόκληρα φορτωμένα από πλεκτά μάλλινα, ξεκινούσαν για το μέτωπο. Εκεί στο σταθμό των τρένων περίμεναν μια άλλη κατηγορία ηρωίδων γυναικών, «οι γυναίκες της Πίνδου», που φορτώνοντας τα δέματα στα γαϊδουράκια τους, ξεκινούσαν για να τα μεταφέρουν στον προορισμό τους.

Ο θεσμός της «Φανέλας του Στρατιώτη» άρχισε να αποδίδει καρπούς και οι Έλληνες φαντάροι, μαζί με τη ζεστασιά του μάλλινου, ένιωθαν και τη ζεστασιά από την αγάπη, τη φροντίδα, τη στοργή της Ελληνίδας μάνας, συζύγου και αδελφής, που εκτός από το πλεκτό, έβαζαν στο πακέτο επιστολές, με τις οποίες φρόντιζαν να ενθαρρύνουν και να εμψυχώσουν τον άγνωστο παραλήπτη-μαχητή, που πολεμούσε στα βουνά της Αλβανίας. Έτσι ξεκίνησε ο θεσμός της «φανέλας του στρατιώτη», ο οποίος ζέστανε και προστάτεψε πολλά από τα μαχόμενα ελληνόπουλα. Υπήρχαν όμως κι εκείνοι, που δεν τα κατάφεραν, που η μοίρα τους φέρθηκε βάναυσα και επέστρεψαν κτυπημένοι από κρυοπαγήματα και χωρίς την αρτιμέλειά τους. Όμως περήφανοι γιατί πρόσφεραν τα μέλη τους, για τη λευτεριά της Πατρίδας !...

Αγνωστα παρασκήνια από το 1940

Ο ΜΑΚΗΣ ΚΑΤΣΙΜΑΤΙΔΗΣ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Όλα μας τα έλεγε ο καθηγητής-Διευθυντής μας ο Μάκης ο Κατσιματίδης, εκτός από τη δική του περιπέτεια, για την οποία δε συζητούσε ποτέ και την οποία αργότερα μάθαμε, από συμπατριώτες της Αθήνας, που άρχισαν να επισκέπτονται τη Νίσυρο, πολλοί από τους οποίους είχαν καταταγεί ως εθελοντές στο Σύνταγμα των Δωδεκανησίων. Μάθαμε λοιπόν ότι, ο Μάκης Κατσιματίδης έσπευσε από τους πρώτους και κατετάγη ως εθελοντής και ακολούθησε τη μοίρα των άλλων ανδρών του Συντάγματος. Όταν όμως επέστρεψε, μετά την οπισθοχώρηση στην Αθήνα, τον περίμενε άλλη ταλαιπωρία. Ο Μάκης ως Δωδεκανήσιος είχε την Ιταλική Ιθαγένεια, αφού τα Δωδεκάνησα ήταν Ιταλοκρατούμενα, κάτι που συνέβαινε με όλους όσοι κατετάγησαν στο Σύνταγμα των Δωδεκανησίων. Όμως οι Ιταλοί συνέλαβαν στην τύχη μόνο μια ομάδα, από αυτούς, ανάμεσά τους και τον Κατσιματίδη, τους οποίους παρέπεμψαν σε δίκη, με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας, γιατί, λέει, πήραν τα όπλα και εστράφησαν κατά της πατρίδας τους της Ιταλίας. Και το δικαστήριο τους κατεδίκασε σε θάνατο, κλείνοντάς τους στις φυλακές Αβέρωφ, περιμένοντας την ημέρα, που θα βρίσκονταν παρατεταγμένοι μπρος το εκτελεστικό απόσπασμα. Εκεί οι μέρες περνούσαν εφιαλτικές, όμως κάποια στιγμή ο Μάκης βρήκε την ευκαιρία και δραπέτευσε από τη φυλακή, φορώντας στολή Ιταλού δεσμοφύλακα. Μη έχοντας που αλλού να κρυφτεί, ζήτησε καταφύγιο στην κλινική του συμπατριώτη μας, καθηγητή Περικλή Καλογήρου, στην οδό Ηπείρου των Αθηνών. Κι εκείνος τον έκρυψε με άκρα μυστικότητα, στη σοφίτα του κτηρίου κι αργότερα τον φυγάδευσεν εκτός Αθηνών, όπου χάθηκαν τα ίχνη του. Ως την ημέρα που η Ιταλία συνθηκολόγησε και ο Μάκης ξαναγύρισε στην Αθήνα. Ακούστηκε τότε, χωρίς να επιβεβαιωθεί, ούτε και να διαψευστεί, ότι ο Μάκης δραπέτευσε με τη συνεργασία του Ιταλού δεσμοφύλακά του, ο οποίος ακούοντας το όνομα και βλέποντας την καταγωγή του και τα άλλα στοιχεία του, τον πληροφόρησε πως είχε υπηρετήσει καραμπινιέρης στη Νίσυρο. Και όταν κάποτε το παιδί του αρρώστησε και έπρεπε να μεταφερθεί στην Κω, δεν υπήρχε μέσο μεταφοράς. Και τότε προθυμοποιήθηκε ο Αντώναρος, ο πατέρας του Μάκη και με τη βοήθεια κάποιων δικών του παλικαριών, τον μετέφερε με την κωπήλατη παπορόβαρκα του στην Καρδάμαινα. Και εκφράζοντας τώρα την ευγνωμοσύνη του, προμήθευσε στο Μάκη τη στολή, με την οποία δραπέτευσε.

Ο ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (ο Ρίμινης) «ΝΕΚΡΟΣ ΗΝ ΚΑΙ ΑΝΕΖΗΣΕ»

Εγκλωβισμένος παρέμενε στη Νίσυρο, σ' όλη τη διάρκεια της σκλαβιάς και του πολέμου ο Κώστας Γιαννάκης, ο μετέπειτα γνωστός ως Ρίμινης, όπως και όλοι, της ίδιας ηλικίας, συμπατριώτες του, υφιστάμενος τις πιέσεις, τις διώξεις και την απάνθρωπη συμπεριφορά των Ιταλών κατακτητών. Γι' αυτό όταν άρχισε να φουντώνει το κύμα των «κατσιρμάδων», των νέων, που με φελούκες και ψαρόβαρκες, έφευγαν κρυφά τις νύχτες προς το άγνωστο, στις απέναντι Μικρασιατικές ακτές, ο Κώστας πήρε τη μεγάλη απόφαση και ακολούθησε. Έφυγε κάποια νύχτα και βρέθηκε μέσω Κύπρου στην Αλεξάνδρεια, όπου κατετάγη εθελοντής στον Ελληνικό στρατό, με την ειδικότητα του τυφεκιοφόρου. Τοποθετήθηκε στο 2ο τάγμα της Ε' Ορεινής Ταξιαρχίας και τρεις μήνες μετά, στις 14 Σεπτεμβρίου 1944, ανήμερα του Σταυρού, πολεμώντας στη μάχη του Μόντιτσε, δέχθηκε βλήμα όλμου κατάστηθα, που του προκάλεσε βαρύ διαμπερές τραύμα. Έπεσε ημιθανής, με αιμορραγία, και εντοπίστηκε, πολλή ώρα μετά, από την ομάδα περισυλλογής των νεκρών, η οποία τον εξέλαβε ως φονευθέντα και πλησίασε για να τον μεταφέρει στη «νεκροφόρα». Για καλή του, όμως τύχη, στην ομάδα μετείχε ο συστρατιώτης του από τον Εμπορειό, ο Δημήτρης ο Ζαράκης, (ο λαουτιέρης), ο οποίος τον ανεγνώρισε και πικραμένος από το χαμό του, πλησίασε για να τον αποχαιρετήσει και τότε αισθάνθηκε στο πρόσωπό του την πνοή του. Αμέσως ειδοποίησε το γιατρό της μονάδας, ο οποίος αφού επιβεβαιώθηκε πως βρισκόταν εν ζωή, του προσέφερε τρις πρώτες βοήθειες και μετά εισήχθη στο πλησιέστερο συμμαχικό Νοσοκομείο, όπου και παρέμεινε νοσηλευόμενος για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ευτυχώς βγήκε υγιής, οπότε του απενεμήθη, επ'ανδραγαθία, ο βαθμός του Λοχία, ενώ τιμήθηκε και με το Μετάλλιο εξαιρέτων πράξεων και το Παράσημο του Αγίου Μάρκου. Λίγο καιρό μετά και συγκεκριμένα τον Απρίλιο του 1945, μετετέθη στην 3η Ορεινή Ταξιαρχία Ρίμινι, κι εκεί υπηρέτησε μέχρι την απόλυσή του, την 5η Σεπτεμβρίου, του ιδίου χρόνου. Απολυόμενος, πήρε μαζί του και το προσωνύμιο «Ρίμινης», το οποίο τον συνόδευε ως το τέλος της ζωής του.

Σφίγγα ο «Ρίμινης» δε μίλησε ποτέ για το συμβάν, το οποίο μας διηγήθηκε ο σωτήρας του, ο Δημήτρης, όταν απολύθηκε και ανταμώθηκαν κι οι δυο στην Ηλικιωμένη, ενώ εν μέρει επιβεβαιώθηκε και από επίσημο στρατιωτικό έγγραφο, που έχομε στα χέρια μας. Όσο για τη σκηνή εκείνης της συνάντησης, είναι κάτι που είναι αδύνατο να περιγραφεί με λόγια.

ΣΤΟ ΟΧΙ ΤΟΥ '40 (28η Οκτωβρίου)

Νύχτα τ' Οκτώβρη μ' όνειρα γεμάτη κι ομορφάδα
Μια τέτοια νύχτα, που οι ψυχές μόνο χαρά ποθούν
Τρανός εχθρός εγύρεψε απ' τη μικρή Ελλάδα
Η λευτεριά της κι η τιμή να του παραδοθούν.

Η δόλια μάνα αρνήθηκε, έσφιξε την καρδιά της
Ορθώθηκε περήφανη, γιγάντια, τρομερή
Μας μάζεψε τριγύρω της τα λιγοστά παιδιά της
και είπε: «Ζήστε λεύτεροι ή πέσετε νεκροί».

Τα βόλια πέφτουνε βροχή, βροντάει το κανόνι
Μουγκρίζουνε οι μηχανές σε γη και σ' ουρανό
Φωτιά και σίδερο καφτό τις θέσεις μας οργώνει
Και σε ποτάμια χύνεται το αίμα μας τα' αγνό.

Μα δε λυγάμε, στέκομε κι ανδρεία πολεμάμε
Σμπαράλια τ' ατσαλένια τανκς καρφώνουμε στη γη
Και οι αμέτρητοι εχθροί, που λίγοι εμείς νικάμε
Ζητούν τη σωτηρία τους να βρούνε στη φυγή.

Δεν είπαμε «Μολών Λαβέ» ετούτη τη φορά
Εμείς μια λέξη μοναχά είπαμε «ΟΧΙ»
Κι εμπρός στους φοβερούς στρατούς της Γης και στα φτερά
Βάλαμε μόνο τη ψυχή μας και τη λόγχη.

Κι αντί να πέσομε νεκροί
Και να πατήσουν οι εχθροί το αγιασμένο χώμα
Μείναμ' ορθοί κι η Πίνδος μας κι ο Καλαμάς θα πουν
Πως στο Καλπάκι γράψαμε έναν νέο Μαραθώνα!

ΝΙΚΟΣ ΑΝΤ. ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ: ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΝΙΣΥΡΙΟΣ ΕΥΠΑΤΡΙΔΗΣ

Γράφει ο Μάνος Δ. Κόκκινος

Το ανθρωπιστικό ελληνικό γονίδιο μπολιασμένο από το αθάνατο ελληνικό επιχειρηματικό δαιμόνιο και τις πανανθρώπινες ηθικές και κοινωνικές αξίες που μας κληροδότησε ο αρχαίος ελληνικός φιλοσοφικός στοχασμός ξαναζωντάνεψε, για να ταράξει κάποια στάσιμα νερά της εποχής μας και να μας αφυπνίσει από τη θλιβερή ραστώνη της κοινωνικής αδιαφορίας.

Ένα νεαρό Νισυρόπουλο, ο **Νίκος Ανδριώτης,** που ταξίδεψε στην πρώτη μεταπολεμική δεκαετία με την πολυμελή οικογένειά του ως μετανάστης στη μεγάλη υπερατλαντική ήπειρο της Αμερικής, ακολουθώντας τη μοίρα της γενιάς του και των συμπατριωτών του, για να ανοίξει τα φτερά του και να ικανοποιήσει τα παιδικά του όνειρα, μας δίδαξε πρόσφατα με το φωτεινό του παράδειγμα πως δεν έσβυσε η εθνική ανθρωπιστική και κοινωνική μας συνείδηση.

Και ήλθε το νεαρό παιδί από τα Νικειά της Νισύρου, καταξιωμένος πιά σήμερα πολίτης της γης που πίστεψε στον εαυτό του, που οραματίστηκε έναν κόσμο καλύτερο, που πάλαιψε και συγκρούσθηκε με κατεστημένες εξουσίες και ιδέες και μας δίδαξε το δρόμο της ευθύνης και του καθήκοντος.

Στη μακρόχρονη επιχειρηματική, κοινωνική και εθνική πορεία του μέσα από συμπληγάδες και σειρήνες στάθηκε όρθιος, συνεπής, ακούραστος, ασυμβίβαστος στις αρχές και τις αξίες με τις οποίες τον γαλούχησαν οι γονείς του, ο Αντώνης Ανδριώτης και η Μαρία Ανδριώτη.

Πρώτος ηλικιακά ο Νίκος στάθηκε μπροστάρης στο δρόμο της εθνικής προσφοράς και της κοινωνικής αλληλεγγύης για να ακολουθήσουν μετά ο Θεοδόσης, ο Γαβριήλ, ο Μιχάλης και ο Γιώργος, στοιχισμένοι όλοι στην ίδια πορεία που χάραξε ο Νίκος.

Στρατευμένοι και πειθαρχημένοι όλοι μαζί στον ίδιο αγώνα της εθνικής και κοινωνικής προσφοράς απλώθηκαν σε όλα τα μετερίζια της επιχειρηματικής και κοινωνικής ζωής του ελληνισμού της Αμερικής και φύλαξαν σκοποί σε όλα τα χαρακώματα του χρέους τους προς την μητέρα πατρίδα.

Ανήσυχη αλλά και θαραλλέα φύση ο Νίκος Ανδριώτης δεν συμβιβάσθηκε με τη μοίρα ενός Έλληνα μετανάστη και έκαμε την υπέρβασή του για να δικαιώσει όλους όσους πίστεψαν στις ικανότητες του και να ικανοποιήσει τα όνειρα με τα οποία ξεκίνησε από την αγαπημένη του Νίσυρο και τον συντρόφευσαν σε όλη την πορεία στην Αμερικάνικη ήπειρο.

Ξεκίνησε από δωρεές και οικονομικές ενισχύσεις στην Ενορία της Αγίας Παρασκευής και το Δημοτικό Ελληνικό Σχολείο της περιοχής, την ανακαίνιση και επέκταση του οποίου ανέλαβε ολόκληρη τη δαπάνη.

Στενή η συνεργασία του και η οικονομική προσφορά με την Ορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αμερικής βοήθησε την τελευταία στο ποιμαντικό της έργο με πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις, με κορωνίδα όλων αυτών την ανοδική πορεία του, την ανάδειξη ως Προέδρου της Ελληνικής Κοινότητας Ν.Υόρκης Αμερικής, της δεύτερης μεγάλης Μητροπολιτικής Κοινότητας του Απόδημου Ελληνισμού, στο τιμόνι της οποίας στάθηκε δημιουργικά, πλοηγώντας την σε μια ανοδική πορεία κοινωνικής και εθνικής προσφοράς.

Σε όλη του αυτή την πορεία κράτησε ζωντανό τον ομφάλιο λώρο με την γενέτειρα πατρίδα, την αγαπημένη του Νίσυρο, όχι μόνο με τις τακτικές ετήσιες καλοκαιρινές επισκέψεις του, αλλά με επενδύσεις σε δραστηριότητες τουριστικής υποδομής στα Νικειά, στη φωλιά από την οποία άνοιξε τα φτερά του για την νέα του μακρινή πατρίδα.

Αυτή η μάνα πατρίδα τον κατέκτησε κυριολεκτικά και ήλθε πρόσφατα και η ώρα να αποδείξει για μια άλλη φορά το μεγάλο του ενδιαφέρον γι' αυτήν, βάζοντας τη σφραγίδα της αγάπης και της προσφοράς του με την πρόσφατη ευγενική χειρονομία του να δωρήσει στο Δήμο Νισύρου το υψηλό ποσό των δύο εκατομμυρίων δολλαρίων, για την ανακαίνιση και επαναλειτουργία των εγκαταστάσεων των ιαματικών λουτρών του Δήμου Νισύρου, βάζοντας έτσι τέλος σε μια εγκατάλειψη στην οποία είχε καταδικάσει η Ελληνική Πολιτεία την εμβληματική αυτή υποδομή της Νισύρου, που μαζί με την άλλη μεγάλη ιαματική υποδομή των γνωστών λουτρών της οικογένειας του αείμνηστου Παντελίδη, ανέδειξαν τη Νίσυρο και χάρισαν τις υπηρεσίες τους σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Ο Νίκος Ανδριώτης καταξιώνεται σήμερα με τη γενναιόδωρη αυτή χειρονομία του ως ένας σύγχρονος αληθινός ευπατρίδης και ως ένας μεγάλος ευεργέτης της Νισύρου, που επι τέλους κατόρθωσε με αυτή την προσφορά του να λύσει τον γόρδιο δεσμό που επί 10ετίες ταλάνιζε την τοπική κοινωνία και την τοπική οικονομία της Νισύρου.

Εύχομαι και η Ρόδος μας να γνωρίσει σύντομα τον δικό της ευεργέτη και ευπατρίδη, που με ανάλογη οικονομική γενναιοδωρία θα λύσει τον δικό της γόρδιο δεσμό της ανακαίνισης και επαναλειτουργίας του εμβληματικού για την πόλη μας Εθνικού μας Θεάτρου, βάζοντας τέλος στην αλληλομετάθεση αρμοδιοτήτων και ευθυνών όλων των αρμοδίων κρατικών και μη φορέων.

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ

Την εύλογη δυσφορία και δυσαρέσκεια του λαού της Δωδεκανήσου προκάλεσε τα γεγονός ότι, ούτε και στο δεύτερο ανασχηματισμό, στον οποίο προέβη πρόσφατα ο Πρωθυπουργός μετέχει έστω και ένας από τους 4 βουλευτές, που του πρόσφερε η Δωδεκάνησος. Και να φανταστεί κανείς ότι πρόκειται για Πολιτικούς με πείρα, με γνώση, με δραστηριότητα και με επιτυχή παρουσία στη Βουλή.

Θα θυμίσομε ότι, όταν τα Δωδεκάνησα, θεωρούνταν προπύργιο του ΠΑΣΟΚ, έδωσαν μέχρι 3 βουλευτές στο Κίνημα, ενώ το Κόμμα, που για πρώτη φορά στα κοινοβουλευτικά χρονικά της Δωδεκανήσου, κέρδισε τέσσερις έδρες, ήταν η Ν.Δ.,με αρχηγό τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Γι' αυτό οι ψηφοφόροι τους, θεωρούσαν βέβαιη την Υπουργοποίηση ενός τουλάχιστον, από αυτούς, κάτι όμως, που δεν συνέβη. Πληροφορούμαστε ότι, παράγοντες του Κόμματος, προφανώς για να χρυσώσουν το χάπι, προβάλλουν το γεγονός, ότι στο Υπουργικό Συμβούλιο μετέχουν οι κ.κ. Γεραπετρίτης ως Υπουργός Επικρατείας και Κατσαφάδος, ως Υφυπουργός Ναυτιλίας, με καταγωγή και οι δυο από την Κάρπαθο. Χρειάζεται άραγε να θυμίσομε πως ο ένας είναι εξωκοινοβουλευτικός και ως εκ τούτου δεν θεωρείται εκπρόσωπος του λαού της Δωδεκανήσου στη Βουλή και ο άλλος εκλέγεται σε άλλη περιφέρεια, της οποίας τα συμφέροντα υποστηρίζει ;

Ο Α.Ο. ΠΟΛΥΒΩΤΗΣ ΠΑΝΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Δυναμικά και με αρκετά καλή προετοιμασία μπήκε στο πρωτάθλημα, κατά τη νέα αθλητική περίοδο, η ποδοσφαιρική ομάδα του «Πολυβώτη». Αγωνίζεται στο εσωτερικό πρωτάθλημα Ρόδου, Β' κατηγορίας, στον 1ο Όμιλο, με αντιπάλους, ως ακολούθως:

1η αγωνιστική Α.Ε.Κύπρος - Πολυβώτης
2η αγωνιστική Πολυβώτης - Ροδιακός
3η αγωνιστική Πολυβώτης - Πολύστρατος
4η αγωνιστική Εθνικός Αρχίπολης - Πολυβώτης
5η αγωνιστική Πολυβώτης - Α.Ο. Σύμης
6η αγωνιστική Δήμητρα Δαματριάς - Πολυβώτης
7η αγωνιστική Πολυβώτης - Αθλέτικο Αφάντου
8η αγωνιστική Ατρόμητος Διμηλιάς - Πολυβώτης
9η αγωνιστική Ιππότες - Πολυβώτης

Οι επιδόσεις του «Πολυβώτη» τα τελευταία χρόνια είναι όντως θεαματικές, γι' αυτό και θεωρείται υπολογίσιμος αντίπαλος από τις συναγωνίστριες ομάδες. Εκείνοι για τους οποίους περνούν απαρατήρητες οι επιτυχίες τόσο του «Πολυβώτη» όσο και άλλων νεοεμφανιζομένων ομάδων,είναι οι αθλητικοί συντάκτες των ΜΜΕ, οι οποίοι ενώ για κάποιες τοπικές ομάδες είναι ανεξάντλητοι σε περιγραφές, αναφορές και παρουσιάσεις, για τις νέες ομάδες δεν βρίσκουν ένα λόγο να γράψουν ίσα-ίσα για να ενθαρρύνουν και να τονώσουν το ηθικό τους.

Οι επιδόσεις του «Πολυβώτη» τα τελευταία χρόνια, αποτελούν εχέγγυο, πως και εφέτος θα καταπλήξει και θα δικαιώσει τις προσδοκίες των οπαδών του, των οποίων οι ευχές τον συνοδεύουν σε κάθε αγώνα. Καλή επιτυχία.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ ΣΤΟΛΙΔΙ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΤΡΙΝΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

Ως στολίδι και βιτρίνα του νησιού, στέκεται στο λιμάνι της Νισύρου επιβλητικό σε όγκο, το κτήριο του Διοικητηρίου (η Καζάρμα), για να υποδέχεται και να κατευοδώνει τους επισκέπτες. Και οι γνωρίζοντες, στρέφουν, στο αντίκρισμά του, ευγνώμονα τη σκέψη προς ένα καλό φίλο της Νισύρου, τον πρώην Υπουργό Γιάννη Βαρβιτσιώτη. Τον άνθρωπο, που δεν άντεξε στη θέα του κτηρίου, όταν σε παλαιότερες εποχές, λόγω έλλειψης παντελούς φροντίδας και συντήρησης, είχε πάρει πορεία προς κατεδάφιση, γι' αυτό και ύψωσε τη φωνή του, όπου και όπως έπρεπε.

Θύμα της αδιαφορίας και του «δε βαριέσαι» κάποιων καρεκλοκένταυρων της Αθήνας, παρέμενε επί χρόνια χωρίς τη στοιχειώδη, έστω συντήρηση. Με επανειλημμένα διαβήματα οι εκάστοτε Δήμαρχοι, περιέγραφαν την κατάσταση και ζητούσαν απεγνωσμένα την κρατική παρέμβαση, αφού το κτήριο αποτελεί περιουσία του Δημοσίου. Όμως όλα έμεναν αναπάντητα, ενώ η κατάσταση του κτηρίου ολοένα και επεδεινώνετο, γι' αυτό και το εγκατέλειψαν οι συστεγαζόμενες δημόσιες υπηρεσίες και αρχές, ως ετοιμόρροπο. Ντροπή του νησιού και όνειδος για το Ελληνικό Δημόσιο είχε καταντήσει το ερειπωμένο και ετοιμόρροπο κουφάρι.

Και τότε ακριβώς πέρασε, διερχόμενος από τη Νίσυρο, ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης, ο οποίος εντυπωσιασμένος από την κατάντια, που αντίκρισε, ρώτησε και έμαθε. Και επιστρέφοντας στην Αθήνα, πήγε κατ' ευθείαν στον τότε Υπουργό, τον Αλογοσκούφη, όχι για να παρακαλέσει, αλλά για να ψέξει και να απαιτήσει. Πλήρη άγνοια δήλωσε ο Υπουργός, αφού οι «παρακάτω», τις παρόμοιες περιπτώσεις φροντίζουν πάντα να τις κλείνουν ερμητικά στα χρονοντούλαπα. Κι αμέσως έδωσε εντολή, οι μηχανισμοί κινήθηκαν, έγινε η ανάθεση του έργου στο Δημήτρη Μυλωνά και σε λίγο διάστημα το κτήριο ξαναβρήκε την παλιά του μορφή και μεγαλοπρέπεια. Το δημοτικό συμβούλιο τότε, με πρόταση του Δημάρχου Νίκου Καρακωνσταντίνου, ανεκήρυξε, σε επίσημε τελετή, τον κ.Βαρβιτσιώτη Επίτιμο Δημότη Νισύρου. Αυτά για να μη ξεχνιούνται κάποια πρόσωπα και πράγματα. Πριν λίγες μέρες μάθαμε πως ο κ.Βαρβιτσιώτης, εισήχθη στα Νοσοκομείο Σπάρτης για νοσηλεία. Του ευχόμαστε ταχείαν ανάρρωση, με τη διαβεβαίωση πως η Νίσυρος τον θυμάται πάντα με ιδιαίτερη τιμή και ευγνωμοσύνη.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗΣ ΤΗΣ «ΓΙΑΝΝΙΔΕΙΟΥ ΝΙΣΥΡΙΑΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ» ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Με εντατικό ρυθμό ξανάρχισαν και συνεχίζονται οι εργασίες ανακαίνισης και συνένωσης των δυο διαμερισμάτων, της «Γιαννιδείου Νισυριακής Εστίας», δωρεάς του αειμνήστου Αρμόδιου Γιαννίδη και του συνεχόμενου διαμερίσματος, που πρόσφατα αγόρασε ο Δήμος Νισύρου, τα οποία εφεξής θα αποτελούν το Σπίτι της Νισύρου στην Αθήνα.

Λόγω των μέτρων κατά του κορονοϊού, οι εργασίες διεκόπησαν, με αποτέλεσμα την καθυστέρηση ολοκλήρωσής τους. Ήδη βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο οι εργασίες διαμόρφωσης του χώρου, που θα χρησιμοποιείται ως ξενώνας, για φιλοξενία συμπατριωτών, που για διάφορες ατομικές υποθέσεις θα επισκέπτονται την Αθήνα. Παράλληλα συνεχίζονται οι εργασίες συνένωσης, ανακαίνισης και συντήρησης του νέου ενιαίου διαμερίσματος, αντικατάστασης εσωτερικών δικτύων, συντήρησης και συμπλήρωσης των δαπέδων, δημιουργίας βοηθητικών χώρων, υδροχρωματισμών κλπ. Ήδη το διαμέρισμα, βρίσκεται εκτός λειτουργίας, λόγω αναστολής των δραστηριοτήτων των δυο συστεγαζομένων συλλογικών φορέων, «Γνωμαγόρα» και Εταιρείας Νισυριακών Μελετών, σε εφαρμογή των μέτρων κατά του κορονοϊού. Ελπίζεται ότι, σύντομα θα είναι έτοιμο να ανοίξει τις πύλες του, να ξαναβρεί τον παλιό ρυθμό του και να μοσχομυρίσει από Νίσυρο, όπως και πρώτα.

ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ
ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΧΙΣΕ Η ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Με τον καθιερωμένο Αγιασμό, από τον Αρχιερατικόν Επίτροπο Αρχιμ. Στέφανο, με συμπληρωμένες όλες τις θέσεις καθηγητών και δασκάλων και χωρίς σοβαρά προβλήματα, άρχισε η νέα σχολική χρονιά, για όλα τα σχολεία της Νισύρου. Βασικό μέλημα η σχολαστική τήρηση των μέτρων προστασίας από τον κορονοϊό. όμως δυσάρεστο και ανησυχητικό το φαινόμενο, ότι χρόνο με το χρόνο ο αριθμός των μαθητών ολοένα ελαττώνεται, αντικατοπτρίζοντας τις διαστάσεις, που παίρνει και για το νησί μας το δημογραφικό πρόβλημα. Μπορεί οι διαφορές να είναι μικρέ.ς, όμως δεν παύουν, να αποτελούν προάγγελο της διαφαινομένης φθίνουσας πορείας του πληθυσμού., Ενδεικτικά αναφέρομε ότι, κατά την προηγούμενη σχολική χρονιά είχαν, το Λύκειο 20 μαθητές, το Γυμνάσιο 30 και το Δημοτικό 55, έναντι 24, 25 και 53 αντίστοιχα της εφετινής χρονιάς, ενώ στην Α' Τάξη Δημοτικού πέρσι ενεγράφησαν 9 μαθητές και εφέτος μόνο 5.

Αναλυτικά η δύναμη των μαθητών ανά σχολείο και τάξη έχει ως ακολούθως:

ΛΥΚΕΙΟ
Α' Τάξη 6 (3 αγ.-3 κορ)
Β' Τάξη 6 (3 – 3)
Γ' Τάξη 12 (9 – 3)
Σύνολο 24

ΓΥΜΝΑΣΙΟ
Α' Τάξη 10 (4 – 6)
Β' Τάξη 9 (5 – 4)
Γ' Τάξη 6 (3 – 3)
Σύνολο 25

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
Α' Τάξη 5 (1 – 4)
Β' Τάξη 10 (6 – 4)
Γ' Τάξη 11 (6 – 5)
Δ' Τάξη 12 (9 – 3)
Ε' Τάξη 10 (2 – 8)
Στ' Τάξη 5 (1 – 4)
Σύνολο 53

Πιο αισιόδοξα είναι τα πράγματα στο Νηπιαγωγείο, όπου εφέτος φοιτούν 21 παιδιά, από τα οποία, 10 αγόρια και 11 κορίτσια.

Η εφημερίδα μας εύχεται σε όλους, εκπαιδευτικό και εκπαιδευόμενο προσωπικό καλή χρονιά και πάντα επιτυχίες στις προσπάθειες τους.

Από τις επιστολές που μας έρχονται

Προς Γιάννη Διαμ. Χαρτοφύλη
Αθήνα

Αγαπητέ μου Γιάννη,

Μεγάλη χαρά, βαθειά συγκίνηση αλλά και έντονη ψυχική λύτρωση μου χάρισε το βιβλίο σου «**Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στη Νίσυρο**», με την τόσο θερμή και φιλική πάντα αφιέρωσή σου. Είχες το μεγάλο προνόμιο της τύχης να ζήσεις κάθε λεπτό αυτής της μεγάλης μέρας για τη Νίσυρο και την Παναγία μας.Είχες ακόμη τη θεία χάρη να εισπράξεις την ευλογία της. Μία ευλογία που δεν σου χαρίστηκε. Την εισέπραξες επάξια και σου ανήκει δικαιολογημένα ο της Δικαιοσύνης στέφανος. Δεν σου ανήκει μόνο το εύσημο αυτής της ευλογημένης και υπέροχης πρωτοβουλίας που σημάδεψε την ιστορία της Νισύρου. Χρόνια τώρα υπηρετείς τη χάρη της. Χρόνια τώρα υμνολογείς την ταφή της.

Χρόνια τώρα η σκέπη της προστατεύει τη ζωή μας και την αγαπημένη μας Νίσυρο. Χρόνια τώρα ανεβαίνεις τον ανήφορο της έκδοσης των «Νισυριακών Νέων» για να συντροφεύει τους απανταχού Νισύριους και να κρατάς ζωντανό τον ομφάλιο λώρο τους με τη μητέρα πατρίδα.Χρόνια τώρα ζητάς τις πρεσβείες της για το καλό του αγαπημένου νησιού μας.Δεν σου ανήκουν συγχαρητήρια μόνο γι' αυτή την πρωτοβουλία σου.

Σου ανήκουν συγχαρητήρια γιατί κατέγραψες κάθε λεπτό αυτής της ευλογημένης επίσκεψης του Οικουμενικού Πατριάρχη στο νησί μας. Κατέγραψες τον πλούτο και το ποιμαντικό μεγαλείο της κεφαλής της Ορθοδοξίας σε ομιλίες και προσφωνήσεις και ευχαριστήρια που δεν διακρίνονται μόνο για την σοφία της αλλά και από την ανάδειξη του υψηλού θρησκευτικού συναισθήματος του Νισύρικου λαού, που στάθηκε αντάξιος της μεγάλης τιμής και της μεγάλης πρόσκλησης της ιστορίας.

Μικρή γεύση αυτής της μεγάλης εύνοιας της τύχης και του θρησκευτικού μεγαλείου να γίνεσαι συνομιλητής και συνδαιτημόνας με την Αυτού Παναγιότητα του Οικουμενικού Πατριάρχη έχω ζήσει και εγώ, όταν με ευλόγησε ο Θεός να φιλοξενήσω στη Ρόδο κατά τις τελευταίες μέρες του Οκτωβρίου του 1994 την Παναγιότητά του και να γίνω και εγώ κοινωνός της αγάπης και της ευλογίας του. Σχετικά αποσπάσματα υπάρχουν στο βιβλίο μου που έχεις στα χέρια σου.

Και πάλι σε συγχαίρω γι' αυτή τη σπουδαία πνευματική και θρησκευτική παρακαταθήκη που αφήνεις στη Νίσυρο το βιβλίο σου.

Θα ήτο παράλειψή μου να αφήσω έξω από τις μεγάλες και ανεπανάληπτες ίσως στιγμές που έζησε η Νίσυρος και την τιμή να πατήσει τα χώματά της η Παναγιότητα του Πατριάρχη μας και την συμβολή του αδελφού σου και αγαπημένου μου Κώστα, καθώς και την γνωστή φιλοπατρία και γενναιοδωρία ένας από τους ευεργέτες της Νισύρου με αυθεντικό Νισύρικο γονίδιο δραστηριότητας και προσφοράς, του επίσης αγαπημένου μου Ντίνου Ράλλη.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλους σας. Φιλικά και με Νισύρικους χαιρετισμούς.

Μάνος Κόκκινος Δικηγόρος- Ρόδος

Από τη Σύνταξη: Ευχαριστούμε πολύ το φίλο Μάνο για τα καλά του λόγια. Λόγια που γλυκαίνουν, ξακουράζουν, ανταμείβουν και μας δίνουν κουράγιο για να συνεχίσομε. Νάναι καλά.

ΠΑΧΟΥ
« Π Ρ Ω Τ Ο »
ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΙΣΥΡΟΣ - Τηλ. 22420-31534
ΣΤΙΣ 10.000 ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ
ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ: ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ - ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΕΙΔΗ
«ΠΟΥΛΑΜΕ ΦΘΗΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΥΛΑΜΕ ΠΟΛΛΑ»
ΜΑΡΙΑ ΠΑΧΟΥ

Τιμώντας την προσφορά των ιατρών

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΑΚΛΑΡΙΔΗΣ:

ΑΓΡΥΠΝΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΤΟΥ

Από το Οικουμενικό Πατριαρχείο καθορίστηκε η πλησιέστερη Κυριακή, προς τη 18η Οκτωβρίου, ως ημέρα, κατά την οποία θα τιμάται κάθε χρόνο η προσφορά των θεραπόντων της ιατρικής επιστήμης προς την ανθρωπότητα.

Και αξίζει πράγματι κάθε τιμής και αναγνώρισης η προσφορά αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι πάντοτε, ιδιαίτερα όμως στην παρούσα περίοδο της πανδημίας, αγωνίζονται με ηρωισμό και αυτοθυσία, για να χαρίσουν ζωή στους πάσχοντες συνανθρώπους τους.

Η απόφαση αυτή έφερε αβίαστα στη σκέψη μας το δικό μας το γιατρό, τον αείμνηστο Μανώλη Σακλαρίδη, τον άνθρωπο, που προσέφερε τον εαυτό του θυσία στο καθήκον και στην ιερή αποστολή του. Έφτασε στη Νίσυρο, μόλις τελείωσε τις σπουδές του, για διακοπές και μετά να ξαναγυρίσει στην Αθήνα για ειδικότητα. Επειδή όμως, εκείνη την περίοδο δεν υπήρχε γιατρός στο νησί, τον παρακάλεσε ο κόσμος να παραμείνει ωσότου καλυφθεί η θέση και μετά να φύγει. Κι έμεινε προσωρινά, όμως δεν έφυγε ποτέ, αφού διεπίστωσε ότι οι συμπατριώτες του είχαν ανάγκη της παρουσίας του και της συμπαράστασής του.. Ας μας επιτραπεί, στο σημείο αυτό να επικαλεστούμε τη σκιαγραφική παρουσίαση του γιατρού, στην οποία προέβη ο γιος του ο αείμνηστος Γιάννης Σακλαρίδης, στηριζόμενος σε προσωπικές του εμπειρίες. «Έμεινε κοντά στους συμπατριώτες τους, για μια ολόκληρη ζωή, άγρυπνος φρουρός της υγείας τους και συμπαραστάτης στα προβλήματά τους. Άσκησε το λειτούργημα του σε συνθήκες όχι ιδανικές, ούτε και ρόδινες. Αντίθετα ήταν συνθήκες δυσμενείς και αντίξοες, χωρίς εργαστηριακή υποστήριξη και κάθε άλλο μέσο, που θα τον βοηθούσε στη διάγνωση, με μόνο σύμβουλο το στηθοσκόπιο, το θερμόμετρο και το ιστορικό του ασθενούς. Το πάθος όμως για τη δουλειά του, που την έβλεπε σαν ιερό λειτούργημα, τον βοηθούσε να ξεπερνά όλα τα εμπόδια. Για το γιατρό το Μανώλη δεν υπήρχε μέρα και νύχτα, δεν υπήρχαν αποστάσεις, δεν τον ενδιέφερε η έλλειψη μεταφορικού μέσου, δεν τον εμπόδιζαν οι καιρικές συνθήκες του χειμώνα ή του καλοκαιριού.. Πάντα ήταν έτοιμος, με το τσαντάκι υπό μάλης, και πρόθυμος να τρέξει, όπου η φωνή του καθήκοντος τον καλούσε. Με το γαϊδουράκι, αλλά και με τα πόδια πολλές φορές, με άθλιες συνθήκες καιρού και συγκοινωνίας και οποιαδήποτε ώρα του 24ώρου, έτρεχε κοντά στους ασθενείς του στα χωριά, με τον ίδιο ζήλο και ενδιαφέρον, που επισκεπτόταν τους ασθενείς τους στο Μανδράκι. Και ήταν ο γιατρός για όλες τις ειδικότητες, και παθολόγος και χειρούργος και ορθοπεδικός και παιδίατρος ακόμα και μαιευτήρας. και μάλιστα με επιτυχία σε πολλά δύσκολα περιστατικά. «Βράστε νερό κι έρχομαι», απαντούσε σε όλες τις μεταμεσονύκτιες, κατά κανόνα, κλήσεις για τοκετό. Κι έτρεχε πάντα, ακόμα και στα χωρικά μέσα στη νύχτα και με πεζοπορία, με μόνο βοήθημα τον εμβρυουλκό, όπου χρειαζόταν και το ζεστό νερό, για προληπτικό απολυμαντικό μέσο. Για την αμοιβή, άνοιγε πάντα πελατολόγιο στην αρχή του χρόνου και έγραφε πελάτες, οι οποίοι προπλήρωναν τις επισκέψεις, ανεξάρτητα αν χρειαζόταν να γίνουν ή όχι. Για τους μη εγγεγραμμένους, η επίσκεψη ήταν προαιρετική και πολλές φορές εισέπραττε μόνο δυο (2) αυγά. Ως χαρακτήρας ήταν πάντα κεφάτος, φιλήσυχος, πράος, γι' αυτό και μόνο με την παρουσία του έδινε κουράγιο και καθησύχαζε τους ασθενείς του, οι οποίοι τον θεωρούσαν ως το δικό τους άνθρωπο. Ενώ οσάκις ερχόταν δεύτερος γιατρός στο νησί, φρόντιζε πάντα να συνεργάζεται μαζί του αρμονικά και με συναδελφική δεοντολογία.

Παρά το φόρτο των καθηκόντων του η αγάπη και η εκτίμηση των συμπατριωτών του τον ανέδειξαν Δήμαρχο Μανδρακίου στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια. Επί Δημαρχίας του άνοιξαν τα Ελληνικά σχολεία, ενώ προετοίμασε τις πρώτες μετά την απελευθέρωση ελεύθερες Δημοτικές εκλογές. Έφυγε από τη ζωή το 1973, σε ηλικία 78 χρόνων. Και έφυγε συνοδευόμενος από την αγάπη και το σεβασμό των συμπατριωτών του όσων τον έζησαν,, οι οποίοι τον θυμούνται με ευγνωμοσύνη, ως τον επιστήμονα και τον άνθρωπο, που έμεινε κοντά τους σε όλη του τη ζωή, μοιράστηκε μαζί τους χαρές και λύπες και έζησε μαζί τους καιρούς δύσκολους και χαλεπούς, όταν τα νέφη της σκλαβιάς και του πολέμου σκίαζαν τον ουρανό της Νισύρου».

Εμείς το μόνο, που έχομε να προσθέσομε είναι, να εκφράσουμε τη δυσφορία μας, γιατί η προσφορά αυτού του ανθρώπου, όπως και τόσων άλλων, που αναδείχθηκαν σε άλλης μορφής δράσεις, ξεχάστηκε, αφού οι κατά καιρούς αρμόδιοι δε θεώρησαν σκόπιμη, ούτε επιβεβλημένη την απονομή, μιας, έστω και τυπικής, τιμητικής διάκρισης.

ΕΔΩ ΚΙ ΕΚΕΙ

☛ Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕ ΤΟ «ΜΥΣΤΙΚΟ ΔΕΙΠΝΟ»

Όταν ο Ντα Βίντσι σχεδίαζε τον Πίνακα με το «Μυστικό δείπνο», έψαχνε, για κάθε πρόσωπο να βρει και το ανάλογο ζωντανό μοντέλο. Όταν επρόκειτο να ζωγραφίσει το Χριστό, έστειλε τους συνεργάτες του να ψάξουν να βρουν νέο άτομο, με ήρεμα χαρακτηριστικά, ωραίο στην όψη, γαλήνιο κλπ. Και πράγματι βρέθηκε το κατάλληλο πρόσωπο και το έργο προχώρησε. Με την τακτική αυτή χρειάστηκαν πολλά χρόνια, για να ολοκληρωθεί ο πίνακας. Όταν κάποτε έφτασε η ώρα για να ζωγραφιστεί το πρόσωπο του Ιούδα, έστειλε και πάλι τους συνεργάτες του, για να βρουν ανάλογο μοντέλο. Έψαξαν παντού, ακόμα και σε φυλακές, ώσπου ανακάλυψαν, κάτω από μια γέφυρα άτομο άγριο στην όψη, ρυτιδωμένο, δύσμορφο, άστεγο, ρακένδυτο, πεινασμένο, και γενικά κακογερασμένο, που ταίριαζε μ' αυτό που ζητούσαν. Τον πλησίασαν και όταν του μίλησαν για το σκοπό της συνάντησης, εκείνος άρχισε να κλαίει και στην ερώτηση για την αιτία της συγκίνησης, απάντησε πως κλαίει για το κατάντημά του. Γιατί λίγα χρόνια πριν, τον επέλεξαν και παρέστησε το μοντέλο για το πρόσωπο του Χριστού, στον ίδιο πίνακα. Και τώρα ο έκλυτος βίος και η άσωτη ζωή του τον κατάντησαν κατάλληλο για τη θέση του Ιούδα.

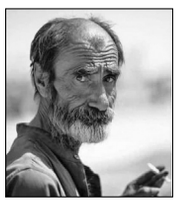

☛ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΨΥΧΗΣ

Ο Νέλσον Μαντέλλα, ως Πρόεδρος της Νότιας Αφρικής, έτρωγε ένα μεσημέρι, με παρέα τους άνδρες της φρουράς του, σε εστιατόριο της πόλης, όπου έμενε. Σε κάποια στιγμή παρατήρησε κάποιον, που έτρωγε μόνος του σε πλαϊνό τραπέζι και ζήτησε από τους υπασπιστές του να τον καλέσουν να φάει μαζί τους. Κι εκείνος δέχθηκε την πρόσκληση, ήρθε στο τραπέζι κρατώντας το πιάτο του, κάθισε όμως χωρίς να ευχαριστήσει, φοβισμένος, με το κεφάλι σκυμμένο, χωρίς να κοιτάξει ούτε μια στιγμή τον Πρόεδρο, ένω όπως παρατήρησαν οι φρουροί, τα χέρια του έτρεμαν και με δυσκολία κρατούσε το πιρούνι. Όταν τελείωσε το φαγητό, του άπλωσε το χέρι ο Μαντέλλα, του πλήρωσε το λογαριασμό, τον χαιρέτισε και του είπε ότι, μπορεί να φύγει. Οπότε εκείνος, τηρώντας πάντα την ίδια στάση και συμπεριφορά, έφυγε, σαν κυνηγημένος, χωρίς να σηκώσει το βλέμμα, κι αν είπε «ευχαριστώ» ούτε που ακούστηκε. Τότε ένας υπασπιστής είπε στον Πρόεδρο ότι αυτός ο άνθρωπος πρέπει να έχει σοβαρό πρόβλημα υγείας, αλλά ο Μαντέλλα απάντησε ότι είναι εντελώς υγιής. Και αποκάλυψε στους συνοδούς του, ότι αυτός άνθρωπος ήταν ο βασανιστής του στη διάρκεια της παραμονής του στη φυλακή και καθημερινά τον υπέβαλλε σε σοβαρά και απάνθρωπα βασανιστήρια. Μια μέρα μάλιστα τον πέταξε μισοπεθαμένο στο πάτωμα κι όταν του ζήτησε λίγο νερό, εκείνος ούρησε σε ένα κύπελλο και του το έχυσε στο πρόσωπο. Το τρέμουλο, που είχε οφείλετο στο φόβο, μήπως ο Μαντέλλα του ανταποδώσει τα αντίποινα. Και έκλεισε τη συζήτηση, λέγοντας στους συνοδούς του ότι, η μνησικακία και η αντεκδίκηση καταστρέφει τον άνθρωπο. Ειδικά ένας ηγέτης για να επιτύχει στην αποστολή του, θα πρέπει να μάθει να συγχωρεί.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Αμέτρητες είναι οι αναμνήσεις, που έρχονται στη μνήμη μου, κάθε φορά, που αντικρίζω τη φωτογραφία του κειμένου, παρόμοια της την οποίας δημοσίευσε πρόσφατα στην ιστοσελίδα του και ο Κώστας ο Θεοδώρου. Παρουσιάζει τον άλλοτε χώρο-στέκι των μαθητών του Γυμνασίου, σε εποχές που τους απηγορεύετο όχι να μπούνε μέσα, αλλά ούτε και έξω από τα καφενεία να περνούν.

Το σπίτι με τον τσίγκο

Εκεί λοιπόν, στον Ποταμό, κάτω από το υπόστεγο του ιστορικού τσίγκου, του οποίου υπολείμματα φαίνονται στη φωτογραφία, μαζευόμασταν, όταν μετά το διάβασμα βγαίναμε από το σπίτι, για λίγη ξεκούραση, αφού, μετά τη δύση του ηλίου η κυκλοφορία απηγορεύετο. Εκεί μιλούσαμε για τα μαθήματα, εκεί σχολιάζαμε τους καθηγητές και τις καθηγήτριές μας, εκεί εξομολογούμασταν τους έρωτές μας, περιμένοντας να φανεί από τη γωνία κάποιο από τα ...πρόσωπα, που ...τυχαία πάντα φρόντιζαν να περνούν από τον Ποταμό, πηγαίνοντας, τάχα μου, στο πλαϊνό μοδιστράδικο του Ανθουλιού ή παραδίπλα στο Σιστρί. Εκεί τη βγάζαμε και όλες τις βροχερές μέρες του χειμώνα, γι' αυτό και οι ζαλισμένες γειτόνισσες από τις φωνές και τα ...φαραωνιάσματα, μας είχαν δώσει το προσωνύμιο «οι νέοι του τσίγκου». Στην αριστερή πόρτα ήταν το ζαχαροπλαστείο του μπάρβα-Θοδωρή, το μοναδικό στέκι της –εξωσχολικής– νεολαίας. Πάντα γεμάτο και πολυθόρυβο, καθώς οι θαμώνες έπαιζαν ντάμα, τόμπολα και λοταρία, με έπαθλο ένα από τα περιεχόμενα των δίσκων με τα γλυκά ταψιού, παραγωγής του αξέχαστου Ζαχαριά. Και στο βάθος, καθισμένος πάντα, στο τελευταίο παράθυρο, έπαιζε πασιέντσες ο μπάρβα-Θοδωρής, άνθρωπος πράος, ήρεμος, άκακος και θεοφοβούμενος. Και κάθε φορά, με το άκουσμα της καμπάνας, παρέδιδε καθήκοντα στο γιο του το Γιάννη, κι έφευγε για την Ποταμίτισσα, για να απαγγείλει τον Προοιμιακό ή τον Εξάψαλμο, όλα από στήθους.

Λένε πως μια φωτογραφία ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις. Πολλές φορές όμως και με χίλιες αναμνήσεις, καθώς μας δίνει την ευκαιρία για να γυρίσομε πίσω στα περασμένα και να ξαναζήσομε πανέμορφες, αξέχαστες και πάντα νοσταλγικές στιγμές, όπως στην προκειμένη περίπτωση, από τα όμορφα μαθητικά χρόνια.

Γεγονότα που δεν πρέπει να ξεχνιούνται

ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Η ΑΦΑΛΑΤΩΣΗ ΕΛΥΣΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

Σύμφυτο με τη δημιουργία της Νισύρου ήταν το πρόβλημα ύδρευσης του νησιού, και όλες οι κατά καιρούς έρευνες κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι το υπέδαφος του νησιού είναι στείρο και άνυδρο. Γι' αυτό και ως τρόπος αντιμετώπισης του προβλήματος επελέγη η στέρνα, η οποία αποτελούσε το αναγκαίο και απαραίτητο συμπλήρωμα του κάθε σπιτιού.

Εκεί συγκεντρωνόταν το νερό της βροχής, που έπεφτε στα δώματα, τα οποία φρόντιζαν οι νοικοκυρές, πριν τα πρωτοβρόχια να διατηρούν ασβεστωμένα και πεντακάθαρα. Κι επειδή η ποσότητα ήταν πάντα ανεπαρκής, η κατανάλωση γινόταν πάντα με το σταγονόμετρο, με τη λάτρα να περιορίζεται στα απολύτως αναγκαία. Έτσι το μπάνιο καθαριότητος για παράδειγμα, ήταν μια κίνηση άγνωστη, το πλύσιμο χεριών και προσώπου γινόταν με το «βρυσάκι», για το σφουγγάρισμα του σπιτιού εχρησιμοποιείτο το μπουγαδόνερο,, ενώ κανένα σπίτι δε διέθετε αποχωρητήριο, αφού δεν υπήρχε νερό για να καθαριστεί. Φαίνεται όμως, πως το θέμα της λειψυδρίας άρχισε να ταλαιπωρεί πολλές περιοχές της Γης, γι'αυτό και η επιστήμη προχώρησε σε εξεύρεση λύσης. Και στην περίοδο της δικτατορίας των Συνταγματαρχών, ενεκρίθη η εγκατάσταση μονάδων αφαλάτωσης σε τέσσερα νησιά της Δωδεκανήσου, στη Νίσυρο, Σύμη, Πάτμο και Καστελλόριζο. Κι άρχισαν να λειτουργούν, όμως η λειτουργία ήταν δοκιμαστική και η παραγωγή περιορισμένη, αλλά και η λειτουργία της δεν κράτησε για πολύ, λόγω φθοράς του χρησιμοποιηθέντος πλαστικού τάπητα. Κι έτσι η Νισυριά παρέμεινε προσκολλημένη στη στέρνα και στο ...καπράτσι.

Έτσι είχαν τα πράγματα, όταν τον Αύγουστο του 1989, επισκέφτηκε ανεπίσημα τη Νίσυρο, ο Πρόεδρος της Ν.Δ.και φερόμενος τότε ως βέβαιος νικητής των επικείμενων βουλευτικών εκλογών, Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, με τα μέλη της οικογένειάς του, προερχόμενος από εθιμοτυπικήν επίσκεψη προς τον Τούρκο ομόλογό του Τουργούτ Οζάλ, που παραθέριζε σε παράλια πόλη των απέναντι Μικρασιατικών ακτών.

Μετά την υποδοχή, που του έγινε στο λιμάνι, μετέβη στο Δημαρχείον, όπου ο τότε Δήμαρχος Ηλίας Διακομιχάλης, ενημερώνοντάς τον για τις ανάγκες του νησιού, έθεσε ως πρώτο πρόβλημα το θέμα της ύδρευσης, το οποίον ο υψηλός επισκέπτης άκουσε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ζήτησε να μάθει αν υπάρχει μελέτη, κόστος κλπ και όταν ο Δήμαρχος του ανέφερε πως η μόνη λύση βρίσκεται στην εγκατάσταση μονάδων αφαλάτωσης, με κόστος 100 εκατ. δραχμών, συνέστησε να προσχωρήσουν οι διαδικασίες και δεσμεύτηκε, υπό τα παρατεταμένα χειροκροτήματα των παρισταμένων, μόλις φθάσει στην Αθήνα να εγκρίνει το ποσόν.

Από το Δημαρχείον ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης μετέβη προσκυνητής στο μοναστήρι της Σπηλιανής, με τη ξενάγηση να έχει ανατεθεί στον γράφοντα. Ήταν τότε η εποχή, που είχαν διακοπεί οι εργασίες στερέωσης του Οξού, με τις σκαλωσιές να παραμένουν, περιβάλλοντας το μοναστήρι. Και βρήκα τότε την ευκαιρία, ως μέλος της επιτροπής παρακολούθησης των εργασιών, να τον ενημερώσω για τον κίνδυνο, που διέτρεχε το μοναστήρι, επισημαίνοντας ότι οι εργασίες διεκόπησαν, ελλείψει χρημάτων. Άκουσε με ενδιαφέρον το πρόβλημα, συνέστησε να συνεχιστεί η προσπάθεια και να ολοκληρωθεί το έργο, για να διασωθεί αυτός ο θρησκευτικός και ιστορικός Θησαυρός (δική του η έκφραση). Ο Μητσοτάκης έφυγε από τη Νίσυρο, όμως έμεινε ο απόηχος των υποσχέσεών του, με κάποιους να αισιοδοξούν, και με άλλους να εκφράζουν δυσπιστία. Ωσότου έφτασε, μόλις μετά από ενάμισι μήνα, το ευχάριστο νέο, που έλεγε : «Με την υπ' αριθμ. 35576/ΔΕ.4969/5.10.89 Απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ενεκρίθη η διάθεση ποσού 100 εκατ.δραχμών, για την εγκατάσταση συστήματος αφαλάτωσης θαλασσίου ύδατος στη Νίσυρο». Κι αμέσως μετά την εξασφάλιση των χρημάτων, εκδόθηκε Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εμπορίου και Βιομηχανίας, με την οποία έγινε απευθείας ανάθεση της προμήθειας και εγκατάστασης στο Δήμο Μανδρακίου Νισύρου μονάδας αφαλάτωσης με τη μέθοδο αντίστροφης όσμωσης. Η ΚΥΑ τέθηκε αμέσως σε εφαρμογή και σε λίγο καιρό εγκαταστάθηκε το συνεργείο.

Στο μεταξύ στις βουλευτικές εκλογές, που διεξήχθησαν στις 5 Νοεμβρίου 1989, Πρωθυπουργός ανεδείχθη ο Μητσοτάκης. Και όταν το έργο της αφαλάτωσης είχεν ολοκληρωθεί, προσεκλήθη στα εγκαίνια, όμως λόγω φόρτου υποχρεώσεων, απέστειλε τον Υπουργό Προεδρίας της Κυβερνήσεως Σωτήρη Κούβελα, ο οποίος, στις 13/3/1993 συνοδευόμενος από τον Υπουργό Ναυτιλίας Αριστ. Παυλίδη, το Νομάρχη Γ. Χαραλαμπόπουλο, τον Έπαρχο Στρατ.Γώμο, σε μια μεγαλειώδη τελετή, εγκαινίασε το έργο. Και από τότε, με τις κατά καιρούς συμπληρώσεις, βελτιώσεις, εκσυγχρονισμό κλπ. των εγκαταστάσεων, έχει λυθεί το πρόβλημα της ύδρευσης της Νισύρου. Για την ιστορία θα σημειώσουμε ότι, με απόφαση του Δημοτ. Συμβουλίου ο Υπουργός Σωτ.Κούβελας ανεκηρύχθη τότε Επίτιμος Δημότης Νισύρου.

Μια και αναφερθήκαμε στην επίσκεψη στο μοναστήρι της Σπηλιανής, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι και στο θέμα του Οξού ο Μητσοτάκης ήλθε αρωγός. Όταν έφτασε η στιγμή, ο γράφων, εξ ονόματος της επιτροπής, του κτύπησε την πόρτα, υπενθυμίζοντας του την επίσκεψη στο μοναστήρι και την προτροπή του να ολοκληρωθούν οι εργασίες, οι οποίες όμως δεν μπορούν να συνεχιστούν ελλείψει χρημάτων. Κι αμέσως, με προσωπική του εντολή διέθεσε το Υπουργείο Πολιτισμού (με Υπουργό την κ.Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη) ποσό 13 εκατ. και ο ΟΠΑΠ άλλα 7 εκατ.δραχμών, με τα οποία πληρώθηκε το χρέος προς τον εργολάβο και ολοκληρώθηκαν οι εργασίες της Α' φάσης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΟΥΔΟΥΝΙ

Πίσω στα όμορφα παιδικά μας χρόνια, μας γύρισε η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς. Τότε, που αφήσαμε κι εμείς δειλά-δειλά το χέρι της μαμάς και παρέα με άλλα παιδιά της γειτονιάς, πήραμε το δρόμο για το σχολείο. Πρώτο σχολείο για τη δική μου, αλλά και τις ...όμορες γενιές ήταν το Ιταλικό, ήταν το Asilo, όπως έλεγαν το Νηπιαγωγείο. Φτάσαμε στο σχολείο και ανεβήκαμε τη σκάλα, σαν να μπαίναμε σε ένα νέο κόσμο, σε μια άγνωστη πολιτεία, πολύβοη και πολυθόρυβη, από τις αρμονικές φωνούλες των, κάποιων εκατοντάδων, άλλων παιδιών παλαιοτέρων τάξεων του δημοτικού σχολείου. Κι ενώ όλα αυτά τα παιδιά έτρεχαν, φώναζαν, έπαιζαν, εμείς τα πρωτάκια χαμένα, φοβισμένα, προβληματισμένα, περιμέναμε να δούμε τι μας περίμενε από αυτή τη νέα εμπειρία. Σε κάποια στιγμή κτύπησε το κουδούνι κι όλα τα παιδιά έτρεξαν και πήραν τη θέση τους, μόνο εμείς μαζευτήκαμε σε μια γωνιά και περιμέναμε, ώσπου βγήκε η ιταλίδα δασκάλα, σήκωσε το χέρι ψηλά και μας κάλεσε να πάμε κοντά της. Έτσι και έγινε, μας πλησίασε με αγάπη, με καλοσύνη και με νοήματα, όλα πήγαιναν καλά. Μετά από λίγο βγήκαν και οι άλλοι δάσκαλοι, μαζί και ο διευθυντή(Pana λεγότανε), ο οποίος μας μίλησε και μας ευχήθηκε καλή χρονιά, όμως σε γλώσσα για μας ακαταλαβίστικη. Για Αγιασμό βέβαια, ούτε σκέψη, αφού ένας από τους στόχους του σχολείου ήταν να μας αποκόψουν από τη θρησκεία των γονιών μας. Μετά την ομιλία του διευθυντή, μπήκαμε στην τάξη με τη συνοδεία πάντα της ιταλίδας δασκάλας μας, η οποία μας συμπεριφερόταν με καλοσύνη, με στοργή, όμως από γλώσσα, δεν τα πηγαίναμε καθόλου καλά. Κι έτσι ανέλαβε να αντιμετωπίσει το πρόβλημα η συμπατριώτισσα μας, η δασκάλα Σοφία Βιολλή, η οποία αργότερα νυμφεύτηκε το διευθυντή του σχολείου, το Ρομπέρτο Κατσιώτη. Μπήκε στην τάξη και από εκείνη τη στιγμή, η αείμνηστη Σοφία, ήταν πάντα κοντά μας, με καλοσύνη, με στοργή, με αγάπη και προπάντων με γλώσσα Ελληνική. Αφού μας μίλησε, μας έδωσε θάρρος, μας είπε για τα καλά του σχολείου, μετά αρχίσαμε τα μάθημα υπό τύπον παιχνιδιού την πρώτη μέρα. Την επομένη πήγαμε με άλλο αέρα στο σχολείο και πιο εξοικειωμένοι, ενώ άρχισαν να καλλιεργούνται και τα ακούσματα της Ιταλικής γλώσσας, της οποίας η διδασκαλία σιγά-σιγά πήρε κανονικά θέση στο πρόγραμμα. Τα χρόνια πέρασαν, έφυγαν οι Ιταλοί, άνοιξαν τα ελληνικά σχολεία, προχώρησαν τα μαθήματα, γνωρίσαμε δασκάλους και δασκάλους, όμως εκείνη η πρώτη μέρα στο σχολείο σημάδεψε τη ζωή μας. Και πολλές φορές, μεγάλοι πια, της δίναμε ξεχωριστή θέση στις συζητήσεις μας.

Και λίγο γέλιο

Αχ, αυτός ο Ηλίας

Ο επιλοχίας του Λόχου ανέφερε στο Διοικητή του ότι, ο στρατιώτης Γουδής έχει στο Νοσοκομείο «μέσον» το γιατρό Οίκοινο και κάθε τόσο του χορηγεί άδειες απουσίας. Όταν όμως ο Διοικητής τηλεφώνησε στο Νοσοκομείο, πληροφορήθηκε πως δεν υπηρετεί εκεί γιατρός με αυτό το όνομα. Και τότε ο Επιλοχίας άρχισε να αραδιάζει στο γραφείο του Διοικητή άδειες, λέγοντας, ορίστε,Οίκοινος Ηλίας, Οίκοινος Ηλίας, Οίκοινος Ηλίας. Κι ενώ αυτά έλεγε ο Επιλοχίας, ο Διοικητής χαμογελώντας διάβαζε, «άδεια **Οίκοι νοσηλείας**, άδεια **Οίκοι νοσηλείας**...», δηλαδή άδεια για θεραπεία στο σπίτι, γιατί ο Γουδής, έπασχε από πυώδη αμυγδαλίτιδα.

Ηλίας λεγόταν ο Διευθυντής Εταιρείας, οποίος κάποια μέρα κάλεσε το γραμματέα του και του έκαμε παρατήρηση, γιατί κάθε φορά του διορθώνει το όνομά του κι εκείνος επιμένει να γράφει το Ηλείας με **ει.** Και ο γραμματέας αμυνόμενος είπε στο Διευθυντή, ότι το λάθος είναι δικό του, γιατί το Ηλείας γράφεται με ει, όπως αναφέρεται και στο χάρτη, δείχνοντάς του το Νομό Ηλείας.

Νισύρικα Μαντάτα

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ AQUAHELP

Υπό την αιγίδα του ΕΟΤ και την υποστήριξη των Υπουργείων Τουρισμού και Περιβάλλοντος, τέθηκε σε εφαρμογή πρωτοποριακό οικολογικό πρόγραμμα με την επωνυμία AQUAHELP Foundation, το οποίο αποβλέπει στον καθαρισμό στις παραλίες, θαλάσσιες περιοχές, βουνά, δάση κλπ., με τη συνδρομή εθελοντών ιδιωτών τόσο από την Ελλάδα, όσο και από το εξωτερικό, και με στόχο να αναδειχθεί η Χώρα μας ως η καθαρότερη της Ευρώπης.

Στο Πρόγραμμα μετέχουν 22 Δήμοι, μεταξύ των οποίων και της Νισύρου, καθώς και το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Δωδεκανήσου, η ΟΜΕ-ΟΤΕ, το Σωματείο Επιχειρηματικότητας Νέων, η Κερκυραϊκή Εστία Αθηνών κ.α. Το πρόγραμμα ξεκίνησε τις εργασίες του τον περασμένο Ιούνιο από το Καστελλόριζο και τερμάτισε στη Νίσυρο, την Πέμπτη 30 Σεπτεμβρίου. Σε μια εκδήλωση στον εντυπωσιακό χώρο του ηφαιστείου, μίλησαν και εξήραν την επιτυχή ολοκλήρωση της πρώτης φάσης του προγράμματος, οι, Άντζελα Γκερέκου, Πρόεδρος του ΕΟΤ και Πρέσβειρα του προαναφερθέντος Προγράμματος, Χαρά Καραβά, συγγραφέας σχολικών βιβλίων, Βασίλης Κατσαρός Γεν Διευθυντής ΟΜΕ-ΟΤΕ και Γεώργιος Κορφιάς Πρόεδρος του ιδίου Προγράμματος. Οι ομιλίες έγιναν με διαδικτυακή σύνδεση, όλοι δε οι ομιλητές αναφέρθηκαν στη σημασία της οικολογίας στην ανάπτυξη σύγχρονου τουριστικού μοντέλου, στη βιώσιμη ανάπτυξη και αειφορία, και στη βελτίωση της ποιότητα ζωής, ενώ ο κ. Κορφιάς προέβη σε απολογισμό της πρώτης εφαρμογής του προγράμματος και στο σχεδιασμό των μελλοντικών δράσεων. Η εκδήλωση, παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, σημείωσε επιτυχία και έκλεισε με απονομή βραβείων και τιμητικών διακρίσεων, σε όλους, όσοι συνέβαλαν στην επιτυχία του Προγράμματος.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ-ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ

Ο Δήμος Νισύρου, συμμετέχοντας στην εκστρατεία της Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρείας, η οποία έχει θεσμοθετήσει το μήνα Οκτώβριο ως «μήνα Πρόληψη και Ενημέρωσης για τον καρκίνο του στήθους» ανάρτησε στον εξώστη του δημαρχιακού κτηρίου πανό με ισχυρό μήνυμα, σε μια προσπάθεια αφύπνισης του γυναικείου πληθυσμού του νησιού, ώστε να φροντίσουν για προληπτικό έλεγχο, προς έγκαιρη, τυχόν θετική, διάγνωση και θεραπεία, της πιο συχνής αυτής μορφής του καρκίνου. Στο πανό αναγράφεται η σύσταση της Αντικαρκινικής Εταιρείας προς όλες τις γυναίκες, στις οποίες παραγγέλλει: ΝΑΙ στην ενημέρωση! ΝΑΙ στην εξέταση! ΝΑΙ στον μαστολογικό έλεγχο! ΝΑΙ στην πρόληψη! ΝΑΙ στη ζωή!

Όπως αναφέρεται σε ανακοίνωση του Δήμου, έχει διαπιστωθεί ότι, ένα ποσοστό της τάξεως του 10% του γυναικείου πληθυσμού θα προσβληθεί, σε κάποια στιγμή της ζωής τους, από καρκίνο του μαστού και είναι διαπιστωμένο ότι, ο έγκαιρος εντοπισμός, συμβάλλει στην πλήρη αντιμετώπισή του. Ο προληπτικός έλεγχος βασίζεται στο τρίπτυχο: αυτοεξέταση, απεικονιστικές εξετάσεις (μαστογραφία, υπερηχογράφημα, μαγνητική τομογραφία) και κλινική εξέταση. Και η ανακοίνωση καταλήγει με τη σύσταση: Μη ξεχνάτε το ετήσιο προγραμματισμένο ραντεβού με το γιατρό σας. Μη ξεχνάτε ότι η πρόληψη σώζει ζωές !...

ΕΡΓΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΣΤΟ ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΘΗΚΑΝ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΩΝ

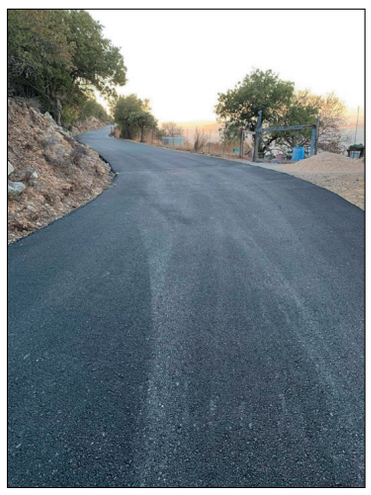

Πρόγραμμα βελτίωσης και συντήρησης του αγροτικού οδικού δικτύου, έθεσε σε εφαρμογή ο Δήμος. Όπως διαβάζουμε σε Δελτίο Τύπου, που εξέδωσε, μετά τη τσιμεντόστρωση του δρόμου από Ελικοδρόμιο προς Άργος, πήρε σειρά η ασφαλτόστρωση του δρόμου, προς **Ευαγγελίστρια.** Ενός δρόμου πολυσύχναστου αφού η περιοχή τυγχάνει ευρείας προτίμησης, λόγω του καταπράσινου τοπίου, της γραφικότητάς του και της ηρεμίας του, γι' αυτό και η ασφαλτόστρωσή του είχεν ενταχθεί στο πρόγραμμα έργων ευχερούς πρόσβασης του κοινού στα σπουδαία και ιστορικά μοναστήρια το νησιού. Το έργο, που ήδη έχει ολοκληρωθεί περιελάμβανε την εκτέλεση χωματουργικών εργασιών και εργασιών οδοστρωσίας σε συνολικό μήκος 1.500 μέτρων και ασφαλτικές εργασίες σε όλο το οδόστρωμα, μήκους 2.400 μέτρων, με μέσο πλάτος 5 μέτρα. Η ανάθεση έγινε με δημόσιο ανοικτό διαγωνισμό και κατακυρώθηκε στο ποσό δαπάνης 315.900 ευρώ, που θα καλύφθηκαν από ιδίους πόρους του Δήμου.

Αμέσως μετά άρχισαν και ολοκληρώθηκαν οι εργασίες ασφαλτόστρωσης του τμήματος από το τέλος οικισμού των **Πάλων,** ως το κτήριο των Λουτρών Παντελίδη, ενώ έχουν αρχίσει και προχωρούν οι εργασίες τσιμεντόστρωσης του δρόμου, από το Επαρχιακό Δίκτυο προς το μοναστήρι της Κυράς προϋπολογισμού 266.500 ευρώ. Ήδη στο υπάρχον μονοπάτι μήκους 1.800 μ. έχουν εκτελεστεί εργασίες διαπλάτυνσης, η οποία, κατά μέσον όρο, φτάνει τα 5 μ., επιχωματώσεις, εκβραχισμοί κλπ και με την ολοκλήρωση της τσιμεντόστρωσης, θα τεθεί στη διάθεση του κοινού. Η εκτέλεση του συγκεκριμένου έργου, θα συμβάλει στην ασφαλή κυκλοφορία των οχημάτων, προφυλάσσοντας τους διερχομένους από τον κίνδυνο, που εγκυμονούσε η προγενέστερη κατάσταση του δρόμου, για την οποία επανειλημμένα είχε κρούσει τον κώδωνα η εφημερίδα μας.

Στο συγκεκριμένο πρόγραμμα περιλαμβάνονται ακόμα τα έργα, τσιμεντόστρωσης του δρόμου από **Κυρά** προς Λιές, η αντιστήριξη των κρηπιδωμάτων στον παραλιακό δρόμο προς τις Λιές και η ολοκλήρωσης της τσιμεντόστρωσης του δρόμου από το μοναστήρι του Σταυρού, στο Άργος, μέχρι τον κρατήρα του ηφαιστείου. Πρόκειται για το υπόλοιπο τμήμα του δρόμου που πρόσφατα τσιμεντοστρώθηκε και του οποίου η επίστρωση θα καταστήσει ευχερή, ασφαλέστερη και εντυπωσιακά γραφική την πορεία προς το ηφαίστειο.

ΣΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΥ

Εκτεταμένες εργασίες συντήρησης έγιναν στο κτήριο του Δημοτικού σχολείου. Οι εργασίες περιελάμβαναν αντικατάσταση 14 εσωτερικών θυρών, και μιας εξωτερικής, 25 παραθύρων με τα πατζούρια τους, κατασκευή πέργκολας στο χώρο του κυλικείου και ελαιοχρωματισμό στο εσωτερικό και εξωτερικό του κτηρίου. Η δαπάνη του έργου ύψους 58.838 ευρώ, καλύφθηκε από πιστώσεις του Δήμου.

Όπως δήλωσε ο Δήμαρχος, πρόκειται να ακολουθήσει και δεύτερο στάδιο εργασιών, το οποίο προβλέπει την ανέγερση 4 νέων αιθουσών διδασκαλίας, που προορίζονται για να καλύψουν στεγαστικές ανάγκες ισάριθμων τομέων, με πρώτο το Νηπιαγωγείο. Επίσης στις εργασίες προβλέπεται η επανατοποθέτηση της κεραμοσκεπής, ώστε το κτήριο να ξαναβρεί την αρχική του μορφή, ενώ θα γίνει και επίστρωση του προαύλιου χώρου με ειδικό αντικραδασμικό δάπεδο, για την ασφάλεια των μαθητών. Αναφερόμενος στην ιστορία του κτηρίου ο Δήμαρχος, υπενθύμισε πως «κτίστηκε το 1909, με δωρεά του Συλλόγου Νισυρίων Αμερικής «Όμηρος», γι' αυτό και έλαβε την ονομασία «Ομήρειος Κοινοτική Σχολή». Από τότε έχουν φοιτήσει και συνεχίζουν να φοιτούν σ' αυτό, πολλές γενεές παιδιών της Νισύρου. Η κυριότητα του σχολείου έχει περιέλθει από τετραετίας στο Δήμο Νισύρου και από τότε αγωνιζόμαστε για την αναβάθμιση της υπάρχουσας υλικοτεχνικής υποδομής και τη βελτίωση της μαθησιακής διαδικασίας, με στόχο να προσφέρομε στα παιδιά μας ό,τι καλύτερο για το μέλλον τους».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ «ΑΠΟΣΤΟΛΗ»

ΒΡΕΦΙΚΑ ΠΑΚΕΤΑ ΣΕ ΝΕΟΓΝΑ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

Από τον Φιλανθρωπικό Οργανισμό «Αποστολή» της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, απεστάλησαν στη Νίσυρο και σε άλλα ακριτικά νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, «βρεφικά πακέτα», με είδη ένδυσης, διατροφής, μικροεξοπλισμού, ειδών υγιεινής κλπ, με χορηγία τη EUROBANK, για διανομή σε βρέφη, στα πλαίσια του προγράμματος «Αντιμετωπίζοντας την Υπογεννητικότητα-Υλική Υποστήριξη των Νεογέννητων-Βρεφικά πακέτα» της Αρχιεπισκοπής.

Ο Δήμαρχος **Χριστ. Κορωναίος,** με επιστολή, που απηύθυνε προς τον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών κ. Ιερώνυμο, εξέφρασε τις ευχαριστίες του για την προσφορά, η οποία όπως τόνισε, είναι πράξη αρωγής και στήριξης προς τους γονείς, που αναλογιζόμενοι τις παρούσες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, αποφασίζουν να φέρουν ένα παιδί στον κόσμο. Παράλληλα, σε δηλώσεις του για το θέμα, ανέφερε πως η υπογεννητικότητα αποτελεί μείζον πρόβλημα για τη Χώρα μας, με τις γεννήσεις να ακολουθούν πτωτική πορεία, εξέφρασε όμως την αισιοδοξία ότι, στην ακριτική περιοχή μας, παρά τις αντιξοότητες, που αντιμετωπίζουν τα ζευγάρια, το υψηλό κοινωνικό κόστος, τη δύσκολη πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας και τις εργασιακές σχέσεις, η πορεία των γεννήσεων δίνει την ελπίδα ότι δεν θα ερημώσουν τα νησιά μας. Ήδη τα πακέτα διανεμήθηκαν στους δικαιούχους του νησιού.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΣΤΕΡΕΩΣΗΣ ΤΟΥ «ΟΞΟΥ»

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ Ε.Μ.Π. ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Στο στάδιο υλοποίησης προχώρησε η προγραμματική Σύμβαση που υπεγράφη πρόσφατα μεταξύ του Δήμου Νισύρου και του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (Ε.Μ.Π.), με αντικείμενο τη σύνταξη μελέτης για την αντιμετώπιση των κατολισθητικών φαινομένων και τη στερέωση του «Οξού», ιδιαίτερα προς την πλευρά των Χοχλάκων. Όπως αναφέρεται σε Δελτίο Τύπου του Δήμου, στη Νίσυρο βρίσκεται κλιμάκιο επιστημόνων από τον τομέα Γεωτεχνικής Μηχανικής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (ΕΜΠ) για την έναρξη εργασιών, στα πλαίσια του Ερευνητικού Προγράμματος: «Τεχνικογεωλογική και Γεωτεχνική Έρευνα με την Εφαρμογή Σύγχρονων Ψηφιακών Τεχνολογιών για την Σταθεροποίηση των Ηφαιστειακών Βραχωδών Πρανών Ιεράς Μονής Παναγίας Σπηλιανής».

Σύμφωνα πάντα με το Δελτίο Τύπου,τα φαινόμενα των εδαφικών ασταθειών του τύπου ολισθήσεων και βραχοκαταπτώσεων, είναι αντικείμενα κατ' εξοχήν ειδικότητας του τομέα Γεωτεχνικής Μηχανικής. Ειδικότερα ο Τομέας Γεωτεχνικής Μηχανικής του ΕΜΠ έχει αναπτύξει ιδιαίτερη ερευνητική δράση στην Ελλάδα και διεθνώς με πλήθος αναφορών και εφαρμογών στα αντικείμενα (α) της ευστάθειας πρανών, (β) γεωτεχνικών αναλύσεων ευστάθειας και (γ) αξιοποίησης εξελιγμένων μεθόδων ακριβούς τρισδιάστατης αποτύπωσης της δομής σύνθετων βραχομαζών και αυτοματοποιημένου εντοπισμού και ποσοτικοποίησης μετακινήσεων εδαφικών μαζών και βραχωδών τεμαχίων, με ειδικά ανεπτυγμένα λογισμικά και εξοπλισμό. Το αντικείμενο του Έργου είναι καινοτόμο από πολλές πλευρές. Η περίπτωση της Ιεράς Μονής Παναγίας Σπηλιανής έχει ιδιαιτερότητα λόγω της απότομης μορφολογίας και αδυναμίας λήψης κατάλληλων μορφολογικών και τεχνικογεωλογικών μετρήσεων με τις συμβατικές μεθόδους. Για τον σκοπό αυτό γίνονται μετρήσεις με την χρήση κατάλληλου εξοπλισμού, όπως επίγειου σαρωτή Laser Scanner Lidar και UAV. Η περιβαλλοντική και πολιτισμική διάσταση του Έργου έχει ληφθεί υπόψη σε σχέση με τα εγγενή χαρακτηριστικά της παραθαλάσσιας περιοχής και την απαίτηση εφαρμογής λύσεων ευστάθειας, που θα διατηρούν την αισθητική του χώρου και δεν θα επιδρούν αρνητικά στο περιβάλλον.

ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΧΕΙΑΣ ΑΜΜΟΥ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΑΜΑΥΡΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΔΥΣΦΗΜΟΥΝ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Γνωστή είναι η εικόνα, που παρατηρείται κάθε καλοκαίρι στην παραλία της Παχειάς Άμμου.Με νέους και νέες από όλη την Ελλάδα, που επιλέγουν να περάσουν τις διακοπές τους σε ένα χώρο, που έχει δικούς του κανόνες ζωής και συμπεριφοράς, και που καθένας μπορεί ελεύθερα και ανεξέλεγκτα να εκδηλώσει τις όποιες ιδιαιτερότητές του. Κανένας δεν τους ελέγχει, σε κανένα δε δίνουν λογαριασμό και κανένας από την άλλη πλευρά δε γνωρίζει τι συμβαίνει πίσω από το λοφίσκο, που υψώνεται για προκάλυμμα.

Όπως ήδη είναι γνωστό, από το χώρο αυτό έχουν περάσει πρόσωπα, που ανέβηκαν ψηλά στην πολιτική, καλλιτεχνική, επιχειρηματική κλπ ιεραρχία, ενώ μέχρι σήμερα φιλοξενούνται πολλοί φοιτητές και άλλα νέα άτομα με ήθος, με μόρφωση, με σεβασμό, με ευπρέπεια. Όμως πολλές φορές, παρεισφρέουν ανάμεσά τους άτομα διαφορετικής ποιότητας, τα οποία δημιουργούν καταστάσεις ανεπίτρεπτες και αμαυρώνουν την εικόνα και των υπόλοιπων παραθεριστών του Κάμπιν. Είναι οι γνωστοί πια δημιουργοί των επεισοδίων, κάθε χρόνο, στο πανηγύρι της Κυράς και άλλων ψυχαγωγικών εκδηλώσεων, εκμεταλλευόμενοι τη φιλοξενία και τις περιποιήσεις των ντόπιων. Εφέτος, παραθεριστές της συγκεκριμένης κατηγορίας, δημιούργησαν άλλου είδους έκτροπα, με τα οποία δυσφήμησαν και εξέθεσαν διεθνώς το νησί μας. Η εικόνα, που δημοσιεύεται, σχηματισμένη από σώματα γυμνιστών, προέρχεται από την εν λόγω παραλία κι απ' ό,τι μάθαμε προκάλεσε την οργή και τη δυσαρέσκεια πολλών από τους άλλους θαμώνες, πλην όμως η ζημιά έγινε.

Όπως είχαμε γράψει άλλη φορά, καλοδεχούμενα όλα αυτά τα παιδιά στο νησί μας και μάλιστα είχαμε προτείνει, εφ' όσον ο Δήμος έχει πρόθεση να διατηρήσει τη λειτουργία του Κάμπιν, να εξετάσει την περίπτωση δημιουργίας, έστω στοιχειώδους, υποδομής, (υπόστεγο, δίκτυο ύδρευσης - αποχέτευσης, συγκοινωνία κλπ) ώστε και οι παραθεριστές να εξυπηρετούνται και το περιβάλλον να προστατεύεται από τις κάθε είδους ρυπάνσεις. Όμως συμπεριφορές σαν αυτή της φωτογραφίας, η οποία μάλιστα έτυχεν ευρείας δημοσιότητας, που δυσφημίζουν και εκθέτουν τη Νίσυρο, θα πρέπει να προβληματίσουν τις αρμόδιες τοπικές αρχές, οι οποίες έχουν υποχρέωση να παρέμβουν και να θέσουν υπό έλεγχο την όλη κατάσταση, ακόμα και να επανεξετάσουν τη σκοπιμότητα περαιτέρω λειτουργίας του Κάμπιν. Θα πρέπει κάποιοι ζωηρούληδες να μάθουν να σέβονται τη φιλοξενία, αλλά και την ανοχή, της οποίας πολλές φορές έχουν τύχει, από πλευράς των ντόπιων κατοίκων και να προσαρμόσουν ανάλογα τη συμπεριφορά τους. Διαφορετικά υπάρχουν τρόποι, για να ανταμείψουν αυτή τους την...ασέβεια.